DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 września Nr. 24. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego zł 1,20, z przesyłką zwyczajną zł 1,35, poleconą zł 1,65. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

724.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 sierpnia 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją oraz układu płatniczego między Polską a Francją, podpisanych w Paryżu dnia 18 lipca 1936 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją oraz układu płatniczego między Polską a Francją, podpisanych w Paryżu dnia 18 lipca 1936 r.

(2) Teksty wspomnianych układów są zawarte w załącznikach do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 lipca 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 sierpnia 1936 r. Nr. 66, poz. 482).

Załączniki do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 sierpnia 1936 r. poz. 724).

Przekład.

PROWIZORYCZNY UKŁAD HANDLOWY POMIĘDZY POLSKĄ A FRANCJĄ.

Rząd Polski i Rząd Francuski w równej mierze, pragnąc utrzymywać i rozwijać w możliwie jak najlepszych warunkach wymianę towarową pomiędzy obu krajami, zgodziły się na następujące postanowienia do czasu zawarcia ogólnej konwencji handlowej.

Art. 1.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z francuskiego obszaru celnego z wyjątkiem tych, które są wyliczone w załączonej do niniejszego liście 1 będą korzystały przy ich przywozie, bez względu na jego system, do polskiego obszaru celnego z taryfy najbardziej korzystnej jaką Polska przyznaje lub mogłaby przyznać jakiemukolwiek państwu trzeciemu, na mocy zarządzeń taryfowych lub konwencyj handlowych, zarówno co do ceł przywozowych, jak i co do wszystkich ceł dodatkowych lub podwyżek, które Polska ustanowiła lub mogłaby ustanowić.

Niezależnie od powyższych postanowień produkty naturalne i przetworzone pochodzące i przychodzące z francuskiego obszaru celnego, a wyszczególnione w załączonej do niniejszego liście A będą korzystały, przy ich przywozie na polski obszar celny, ze zniżek procentowych wskazanych w tej liście.

Art. 2.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z polskiego obszaru celnego, z wyjątkiem tych, które są wyliczone w załączonej do niniejszego liście 2, będą korzystały, przy ich przywozie, bez względu na jego system, na francuski obszar celny z taryfy minimalnej, to znaczy z najniższych stawek celnych, które Francja przyznaje lub mogłaby przyznać jakiemukolwiek innemu państwu na mocy zarządzeń taryfowych lub konwencyj handlowych, zarówno co się tyczy ceł przywozowych obecnie ustanowionych lub tych, które Francja mogłaby ewentualnie na ich miejsce wprowadzić, jak też co się tyczy ceł dodatkowych lub wszelkich innych podwyżek, które Francja ustanowiła lub mogłaby ustanowić.

Art. 3.

Traktowanie na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego przewidziane w poprzednich artykułach nie będzie się stosowało:

a) do przywilejów, które są lub mogłyby być przyznane przez jedną z Wysokich Układających się Stron dla ułatwienia obrotu pogranicznego z krajami sąsiedniemi;

b) do korzyści specjalnych, wynikających z unji celnej zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowemi, zawartemi przez obie Wysokie Układające się Strony;

c) do przejściowego ustroju celnego, wprowadzonego pomiędzy polskim Górnym Śląskiem, a niemieckim Górnym Śląskiem;

d) do korzyści preferencyjnych, które Francja przyznaje lub mogłaby przyznać na swojem terytorjum celnem kolonjom, protektoratom i krajom mandatowym francuskim.

Art. 4.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z polskiego terytorjum celnego, z wyjątkiem produktów wyszczególnionych na załączonej do niniejszego liście 2, będą korzystały przy ich przywozie do kolonij francuskich, t. zw. asymilowanych, to znaczy mających w zasadzie ten sam ustrój celny co metropolja, z taryfy minimalnej, czy będzie to taryfa metropolji, czy też taryfa specjalna, z czego wynika, że produkty te będą korzystały z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące lub przychodzące z kolonij francuskich, t. zw. asymilowanych, z wyjątkiem tych, które są wyszczególnione w załączonej do niniejszego liście I, będą korzystały, przy ich przywozie do polskiego obszaru celnego, o ile są wymienione w liście A, z procentowych zniżek celnych w liście tej przewidzianych, i z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego bez względu na to, czy figurują w liście A czy nie.

W kolonjach tak zwanych nieasymilowanych, to znaczy mających specjalny ustrój celny i w Tunisie, produkty pochodzące i przychodzące z polskiego obszaru celnego, wymienione w ustępie 1-ym niniejszego artykułu, będą korzystały z najniższych stawek celnych, jakie tam są lub mogłyby być przyznane każdemu innemu państwu, na mocy zarządzeń taryfowych lub konwencyj handlowych.

Produkty kolonij tak zwanych nieasymilowanych, protektoratów i terytorjów pod mandatem francuskim, z wyjątkiem tych, które są wymienione na załączonej do niniejszego liście 1, będą korzystały przy ich przywozie do polskiego obszaru celnego, z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Powyższe postanowienia nie upoważniają Polski do żądania przyznania jej korzyści preferencyjnych, które kolonje i protektoraty francuskie przyznają lub mogłyby przyznać Francji, jej kolonjom, protektoratom i krajom pod mandatem francuskim.

Art. 5.

Postanowienia artykułów konwencji z 9 grudnia 1924 r. inne niż te, które są zawarte w artykułach 1 do 8, 13, 16 [1]), 17 i 33 pozostają tymczasowo w mocy.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się rozpocząć w czasie czwartego kwartału 1936 r. rokowania w celu dostosowania tych postanowień.

Rokowania te winny być zakończone przed 31 grudnia 1936 r. Jeżeliby nie zostały zakończone, niniejszy układ stałby się od tego dnia nieważnym.

Art. 6.

Co się tyczy dopuszczenia i pobytu, obywatele polscy i gdańscy będą korzystali w kolonjach francuskich z traktowania przyznanego obywatelom kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Rząd Francuski zapewni to traktowanie obywatelom polskim i gdańskim, osobom fizycznym lub spółkom, które są lub byłyby dopuszczone do osiedlenia się na terytorjum kolonij francuskich, z zastrzeżeniem przestrzegania ustaw, dotyczących porządku publicznego lub bezpieczeństwa oraz ustawodawstwa miejscowego.

Rząd Francuski poleci Rządowi Tunisu, aby nie czynił różnicy na niekorzyść obywateli polskich i gdańskich, o ile chodzi o dopuszczenie ich i pobyt w Tunisie, i aby przyznał również obywatelom polskim i gdańskim, osobom fizycznym lub spółkom, osiedlonym na terytorjum Tunisu, korzyści wynikające z praw, przysługujących obywatelom różnych państw, z zastrzeżeniem przestrzegania ustaw dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa, oraz ustawodawstwa miejscowego.

Co się tyczy traktowania komiwojażerów, Rząd Francuski przyzna w swoich kolonjach i poleci Rządowi Tunisu, aby przyznał na swojem terytorjum komiwojażerom polskim i gdańskim, jako też próbkom i wzorom, traktowanie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Tak samo obywatele kolonij, protektoratów i krajów pod mandatem francuskim będą korzystali w Polsce z traktowania przyznanego obywatelom kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Art. 7.

Regulowanie należności handlowych i finansowych francuskich w Polsce będzie dokonywane w czasie trwania niniejszego układu, stosownie do postanowień specjalnych, zawartych w układzie płatniczym podpisanym w dniu dzisiejszym.

Art. 8.

Obie Wysokie Układające się Strony zgadzają się na utrzymanie w mocy konwencji weterynaryjnej

[1]) Artykuł ten nosi Nr. 22 w tekście ogłoszonym przez Dziennik Urzędowy francuski z dnia 9 lipca 1925 r.

podpisanej między obu krajami w dniu 24 kwietnia 1929 r.

Art. 9.

Układ niniejszy będzie obowiązywał do 31 grudnia 1936 r., o ile nie zostanie wypowiedziany przed 31 sierpnia, z tem że wygasa 30 września.

O ile układ niniejszy nie zostanie wypowiedziany przed dniem 15 grudnia 1936 r., będzie on przedłużany w drodze milczącej zgody co trzy miesiące na trzy miesiące, przyczem każda z Wysokich Układających się Stron będzie miała możność przerwać jego działanie w drodze uprzedzenia na jeden miesiąc przed końcem każdego trzymiesięcznego okresu.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany i wejdzie w życie trzydziestego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych. Jednakże obie Wysokie Układające się Strony uzgodnią datę jego prowizorycznego stosowania.

Na dowód czego niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy układ i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, dnia 18 lipca 1936 r.

Łukasiewicz *Yvon Delbos*

Paul Bastid

LISTA 1.

Lista towarów, przy których przywozie do Polski Francja nie będzie korzystała z klauzuli największego uprzywilejowania.

Nr. polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru
2	Żyto
7	Kukurydza, koński ząb
36	Ziemniaki świeże
z 62	Koryntki
106	Muły, osły
125	Jaja ptactwa
140	Strój bobrowy
142	Gąbki morskie i rzeczne
z 180	Węgiel brunatny
223	Smoła stearynowa
265	Słodycze wschodnie: rahatłukum, chałwa, czurczeła i tym podobne
273	Miód do picia
z 408	Węgiel drzewny
514	Mączka skórzana
558	Saboty drewniane, chociażby z dodatkiem skóry
623	Len i konopie; wyczeszki i pakuły lniane i konopne
754	Wełna drzewna
788	Wyroby z torfu
862	Cegły budowlane z gliny nieogniotrwałe
865	Dachówki z gliny nieogniotrwałe
z 1149	Sanie
1151	Taczki, wózki ciężarowe

LISTA 2.

Lista towarów, przy których przywozie do Francji Polska nie będzie korzystała z klauzuli największego uprzywilejowania.

Nr. francuskiej taryfy celnej	Nazwa towaru
2	Mulice i muły
34 bis	Jaja jedwabników
54	Fiszbin
55	Skóry psów morskich i fok
56	Koral surowy
59, 60	Gąbki
62	Kość słoniowa
65	Muszle
81	Kasztany
z 84 A	Winogrona Żmych winogronowy Moszcz winogronowy Banany Migdały Cytryny Pomarańcze Mandarynki Figi
85	Owoce jadalne lub inne suszone
96	Kawa
97	Kakao
99	Pieprz
101	Korzenie
102	Cynamon
104	Gałka muszkatołowa
106	Goździki
107	Wanilja
108	Herbata
134	Kora korkowa surowa
138	Drzewo egzotyczne
169	Trufle
171	Moszcz winogronowy
171 bis	Wino
176	Kryształ górski surowy
191	Grafit
200	Złoto i platyna
203	Aluminjum
204	Ruda żelazna
223	Cyna czysta lub stopowa
225	Nikiel
226	Rtęć
232	Ruda kobaltowa
071	Radium

LISTA A.

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
17		Nasiona traw:	
	p. 3	wszelkie mieszanki nasion traw	50
18		Nasiona roślin pastewnych:	
	z p. 1	lucerny	50
21		Nasiona warzywne, oprócz osobno wymienionych, nasiona kwiatowe,— w opakowaniu:	
	p. 1	powyżej 2,5 kg	50
	p. 2	„ 25 g do 2,5 kg	85
	p. 3	25 g i mniej z bezpośredniem opakowaniem	90
23		Nasiona drzew i krzewów:	
	p. 1	owocowych, oprócz osobno wymienionych	60
32		Mąka kukurydzowa i ryżowa, krochmal osobno niewymieniony, — w opakowaniu:	
	p. 2	2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	15
33		Krochmale z dodatkiem boraksu, stearyny i t. p., również zabarwione,— w opakowaniu:	
	p. 1	powyżej 2 kg	20
82		Przyprawy korzenne, świeże lub suszone:	
	p. 1	szafran	65
	p. 2	wanilja w strączkach, również mielona, chociażby z cukrem .	30
	p. 4	pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon:	
		a) niemielone	40
		b) mielone, krajane	40
		Uwaga 1. Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon— wszystko niemielone, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	40
		Uwaga 2. Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon — wszystko mielone, krajane, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	40
	z p. 5	goździki:	
		a) niemielone	60
		z Uwagi 4. Goździki niemielone, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	60
87		Kwiaty, również gałązki z owocami lub kwiatami, — cięte:	
	p. 1	świeże, sprowadzane w okresie:	
		b) od 1 marca do 30 listopada	10
88		Bukiety, wieńce i inne wyroby:	
	p. 1	z naturalnych kwiatów i liści	30
120		Ostrygi, langusty, raki, homary, krewetki, jadalne ślimaki i inne skorupiaki,—wszystko żywe, świeże, również bez skorupy; żabie udka:	
	p. 1	homary, langusty	10
	z p. 2	ostrygi	60
128	z p. 4	Sery w opakowaniu oryginalnem:	
		Brie, Camembert, Pont-l'Evêque, Port-Salut i Roquefort — na warunkach przewidzianych w protokóle końcowym	60
129	p. 5	Kazeina	60
185		Węgiel aktywowany	35
205		Oliwa (olej oliwkowy):	
	p. 2	inny w naczyniach:	
		a) powyżej 2 kg	78
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	78
224		Tłuszcz garbarski	50
230		Przetwory warzywne:	
	p. 2	w opakowaniu hermetycznem:	
		a) szparagi	25
		c) groszek zielony	10

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
233	Kapary, oliwki:	
p. 2	w oliwie, occie, — w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	70
	b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	75
234	Soje, pikle — w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 2 kg	66,6
p. 2	2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	70
237	Kompoty ananasowe, również z dodatkiem cukru, w opakowaniu hermetycznem:	
p. 1	powyżej 2 kg	10
p. 2	2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	20
243	Konserwy mięsne, osobno niewymienione, chociażby z dodatkiem jarzyn, korzeni i t.p., mięsne sałatki, galaretki i t.p.,—w opakowaniu:	
p. 2	hermetycznem	15
249	Przetwory odżywcze, chociażby z dodatkiem cukru:	
z p. 2	fosfatyna „Fallières" w oryginalnem opakowaniu	40
251 p. 2	Gotowa musztarda w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	30
	b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	35
253	Pasztety wszelkie, kiszki pasztetowe:	
p. 1	pasztety	80
256	Konserwy rybne:	
z p. 4	sardynki, makrele, tuńczyk, — marynowane w occie, oliwie, sosach, faszerowane lub inaczej przyrządzone, — we wszelkich opakowaniach	65
258	Langusty, homary, krewetki, raki, jadalne ślimaki i inne skorupiaki, ostrygi i t. p., — wszystko różnie przyrządzone:	
p. 1	langusty, homary	25
268	Owoce w likierach, araku, koniaku i t. p.	65
269	Wody mineralne:	
z p. 1	Evian, Contrexéville, Vichy, Vittel	60
z 276	Rum pochodzący z kolonij francuskich:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45° alkoholu i mniej	65
	b) powyżej 45° alkoholu	75
p. 2	w innych naczyniach	56
z 277	Likiery:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45° alkoholu i mniej	69
	b) powyżej 45° alkoholu	77
p. 2	w innych naczyniach	69
z 278	Koniak, Armagnac:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45° alkoholu i mniej	75
	b) powyżej 45° alkoholu	82,5
p. 2	w innych naczyniach	70
279	Esencje, estry, ekstrakty, wszystko ze spirytusem, oprócz osobno wymienionych	55
280	Wina winogronowe niemusujące:	
p. 1	o mocy 16° alkoholu i mniej:	
	a) w cysternach	90
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach, — o pojemności 50 litrów i więcej	90
	c) w innych naczyniach	84
282	Wina musujące:	
p. 1	szampańskie	89
p. 2	inne	89

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
295	Pierwiastki, oprócz osobno wymienionych:	
p. 7	antymon	10
299	Związki sodu, potasu:	
p. 10	wodorosiarczyn, jego formalinowe połączenia	35
320	Związki żelaza:	
z p. 3	żelazicjanki: sodowe, potasowe, wapniowe, wapniowo-potasowe (czerwone)	45
339	Kwas benzoesowy i jego sole, oprócz osobno wymienionych	25
358	Pochodne fenylo-dwumetylo-pyrazolonu, jak to:	
p. 1	antipiryna, amidopiryna	20
360	Lecytyna, związki inozytofosforowe, kwas glicerynofosforowy i inne tym podobne organiczne połączenia kwasu fosforowego oraz ich sole:	
p. 1	kwas glicerynofosforowy i jego sole	50
374	Organiczne związki bromu, bizmutu, oprócz osobno wymienionych:	
z p. 1	trójbromofenolan bizmutu	65
377	Kreolina, lizol, lizoform:	
p. 1	niearomatyzowane	40
380	Alkaloidy, oraz ich pochodne, ich sole; glukozydy:	
p. 3	kofeina, teobromina, chinina, chinidyna	50
p. 4	brucyna, sparteina, strychnina	30
z p. 6	atropina, narkotyna, pilokarpina, weratryna, johimbina	30
p. 7	apomorfina, arekolina, hioscyjamina, kokaina, narceina, skopolamina, tropakokaina	20
p. 8	akonityna, fizostygnina, hydrastyna, hydrastynina, santonina	50
381	pepsyna, pepton, podpuszczka:	
p. 2	podpuszczka	5
z 382	Sole lecznicze mineralne — Vichy:	
p. 1	niedawkowane	70
384	Farmaceutyczne przetwory, jako to: mikstury, roczyny, wyciągi, nalewki, mieszaniny proszków, maści, sole musujące i t. p., — wszystko oprócz osobno wymienionych	20
386	Ołówki, używane w lecznictwie, jako to: mentolowe, ałunowe, lapisowe, z siarczanu miedzi:	
p. 1	zawierające azotan srebra	25
p. 2	inne	20
387	Plastry lecznicze:	
p. 1	na tkaninach jedwabnych, półjedwabnych	5
p. 2	na innych tkaninach lub papierze	5
389 p. 1	Waty, nasycone środkami leczniczemi	10
396	Aldehydy, ketony szeregu aromatycznego, ich kwasy sulfonowe, chloro- i nitropochodne, ich sole:	
z p. 1	benzaldehyd	55
397 z p. 12	Środek pomocniczy do produkcji wyrobów gumowych: Antioxygène RA Uwaga. Do zastosowania cła konwencyjnego do wyżej wymienionego środka powinna być złożona w Urzędzie Celnym faktura, zaświadczona przez l'Union des Industries Chimiques we Francji, zawierająca dokładną nazwę środka, zgodnie z powyżej wymienioną. Środek ten może być sprowadzany tylko przez Urząd Celny w Łodzi, gdzie będzie zdeponowana próbka tego środka.	89
398	Oksyzwiązki szeregu aromatycznego, ich pochodne, sole:	
p. 1 a)	rezorcyna	30
z p. 9	ortonitroanizol	78
z p. 9	kwas betarezolcylowy (dwuoksybenzoesowy)	75
403	Organiczne związki barwiące syntetyczne, ich leukozwiązki; laki; nitrozonaftole i ich dwusiarczynowe połączenia, mieszaniny oksyzwiązków aromatycznych z nitrozaminami, dwuazozwiązkami i dwuazoaminozwiązkami; indygo wszelkie	15

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
404		Wszelkie barwniki syntetyczne w opakowaniu 50 g i mniej, z bezpośredniem opakowaniem	35
405		Wyciągi, przetwory farbiarskie roślinne, oprócz osobno wymienionych; henna;	
	p. 2	inne	25
409		Bejca orzechowa	25
419		Atramenty:	
	p. 2	płynne w opakowaniu:	
		a) powyżej 100 g	20
		b) 100 g i mniej z bezpośredniem opakowaniem	40
421		Tusze	30
422	p. 3	Kreda krawiecka, kreda bilardowa	70
429		Olejki eteryczne pachnące, niezawierające spirytusu:	
	p. 1	olejek miętowy japoński	60
	p. 2	inne	75
430		Tłuszczowe wyciągi kwiatowe stałe	60
431		Produkty pachnące naturalne, sztuczne, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1	wanilina	90
	p. 2	inne	50
432		Wody pachnące bez spirytusu	75
434		Eliksiry bez spirytusu, pasta, mydło, — wszystko do pielęgnowania jamy ustnej	75
435		Guma do żucia	70
436		Sole oraz inne podobne preparaty do kąpieli aromatyzowane, perfumowane, — bez spirytusu	55
437		Kremy, pudry, otręby migdałowe perfumowane, pomady kosmetyczne, szminki, środki do farbowania włosów, kosmetyki, — wszystko oprócz osobno wymienionych, — bez spirytusu	70
438		Saszetki, trociczki:	
	p 2	saszetki inne; trociczki	60
439		Wody pachnące, eliksiry do pielęgnowania jamy ustnej, kosmetyki, — wszystko oprócz osobno wymienionych, — ze spirytusem	40
440		Perfumy w opakowaniu:	
	p. 1	powyżej 1 kg	65
	p. 2	1 kg i mniej	70
453		Mydła toaletowe, lecznicze; mydła wszelkie w wiórkach, płatkach, krupkach i t. p.:	
	p. 1	mydła twarde toaletowe i lecznicze w opakowaniu:	
		a) powyżej 2 kg	40
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	45
	p. 2	mydła w stanie płynnym toaletowe i lecznicze; mydła wszelkie w postaci proszku, wiórków, płatków, krupek i t. p., chociażby nieperfumowanych; — w opakowaniu:	
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	40
454		Wyroby z mydła, chociażby z dodatkiem pospolitych materjałów lub jedwabiu	50
459		Środki do czyszczenia, smarowania, polerowania i szlifowania,—wszystko z domieszką tłuszczu, wosku, mydła i t. p.; pasty do obuwia:	
	p. 1	we wszelkiem opakowaniu, oprócz tubek:	
		a) powyżej 2 kg	30
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	30
	p. 2	w tubkach	30
460		Plastylina oraz mieszaniny wosku, stearyny, palmityny, — wszystko do kształtowania	30
464		Wyroby z wosku i jego mieszanin, oprócz osobno wymienionych	20
465		Dekstryna, krochmal rozpuszczalny, guma brytyjska, lejogom, — wszystko w stanie stałym, — w opakowaniu:	
	1	powyżej 2 kg	40
	2	2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem	3[illegible]

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
z 466		Klej rybi płynny:	
	p. 1	w opakowaniu, oprócz tubek:	
		a) powyżej 2 kg	95
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem . . .	96
467		Kity:	
	p. 2	inne w opakowaniu:	
		a) powyżej 2 kg	30
		b) 2 kg i mniej z bezpośredniem opakowaniem . . .	30
469	p. 1	Klej rybi w stanie suchym	85
471		Wyroby z żelatyny:	
	p. 2	wyroby z dodatkiem materjałów pospolitych	20
	p. 3	wyroby z dodatkiem jedwabiu oraz bronzowane, pozłacane, posrebrzane	30
472		Mieszaniny żelatyny z gliceryną lub ich namiastek:	
	p. 1	w postaci masy	20
486		Wiskoza, hydroceluloza, acetoceluloza i t. p. pochodne celulozy, jak celofan, celozit, rhodoid i t. p., oprócz osobno wymienionych:	
	p. 1	w proszku	30
z 486		Wiskoza:	
	p. 2	w blokach, płytach, arkuszach, paskach, rurach, prętach, chociażby polerowanych, matowanych, barwionych w masie:	
		a) w blokach, płytach, arkuszach, rurach, prętach:	
		I. niebarwionych	10
		II. barwionych	13
	z p. 3	kapsle, pudełka, torebki, również z nadrukami	45
490		Przetwory chemiczne osobno niewymienione:	
	z p. 1	węglan litu, chlorek litu, tlenek litu, z bezpośredniem opakowaniem .	60
	z p. 2	benzochinon	50
	z p. 2	kwas anyżowy (metoksybenzoesowy)	50
	z p. 2	środki pomocnicze do produkcji wyrobów gumowych:	
		Plastifiant A, Plastifiant B.	90
		Accélérateur rapide ARK, TAK Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3 . . .	78
		Accélérateur 500, Accélérateur rapide TM, Accélérateur rapide 3R, Accélérateur rapide 5R	65
		Uwaga. Do zastosowania cła konwencyjnego do wyżej wymienionych środków pomocniczych do produkcji wyrobów gumowych powinna być złożona w Urzędzie Celnym faktura, zaświadczona przez l'Union des Industries Chimiques we Francji, zawierająca dokładne nazwy środków, zgodnie z wyżej wymienionemi. Środki te mogą być sprowadzane tylko przez Urząd Celny w Łodzi, gdzie będą zdeponowane próbki tych środków.	
508		Skóry wyprawy mineralnej: kozie, koźle, baranie, rosschevreaux:	
	p. 1	koloru naturalnego, czarne:	
		a) w całości, połówkach	55
		b) w wykrojach, kawałkach	55
	p. 2	kolorowe:	
		a) w całości, połówkach	55
		b) w wykrojach, kawałkach	55
	p. 3	białe, glansowane:	
		a) w całości, połówkach	50
		b) w wykrojach, kawałkach	50
509		Skóry zamszowe:	
	p. 1	w całości, połówkach	54, 55
510		Skóry lakierowane, bronzowane, srebrzone, złocone, malowane i t. p.:	
	p. 1	w całości, połówkach	55
	p 2	w wykrojach, kawałkach	55
511		Skóry ryb, płazów i t. p.	50
513		Skóry sztuczne (klejone i sprasowane ze skórzanych odpadków lub mączki skórzanej)	50

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
525	Koty, króliki, zające:	
p. 1	wszelkie strzyżone, skubane	30
p. 2	inne:	
	b) wyprawione:	
	I. niefarbowane	50
	II. farbowane	50
535	Rękawiczki wykonane całkowicie lub częściowo ze skóry:	
p. 1	bez futra i haftu	40
p. 2	ozdobione futrem lub haftem oraz fantazyjne ze skór różnego koloru, ząbkowane i t. p.	40
p. 5	podbite futrem, materjałami pospolitemi	25
546	Wyroby ze skóry garbowanej lub surowej, oprócz osobno wymienionych, również w połączeniu z innemi materjałami, — do użytku technicznego:	
p. 1	gońce czółenkowe	30
p. 2	bicze tkackie, cholewy, rzemyki rozdzielcze do zgrzeblarek i t. p. .	17
557	Obuwie z tkanin wełnianych, bawełnianych, lnianych, konopnych, filcu, wojłoku, — wszystko z podeszwą skórzaną, chociażby z dodatkiem skóry na wierzchu:	
z p. 2	obuwie płócienne z podeszwą sznurkową	40
z uwagi 4	Obuwie płócienne z podeszwą sznurkową podlega cłu według poz. 557 p. 2 bez dodatku.	
561	Przędza jedwabna:	
p. 1	z surowego jedwabiu — grège — łączona, nitkowana na osnowę (organsin) i na wątek (tram):	
	a) niebarwiona, bielona, również mocno nitkowana surowa na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałem do odróżnienia skrętu przy tkaniu (t. zw. crêpe)	40
	b) barwiona	40
p. 2	z surowego jedwabiu — tussah grège — łączona, nitkowana na osnowę i na wątek:	
	a) niebarwiona, bielona, również mocno nitkowana surowa na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałem do odróżniania skrętu przy tkaniu (t. zw. crêpe)	40
	b) barwiona	40
563	Tkaniny jedwabne, oprócz osobno wymienionych, o wadze 1 m²:	
p. 1	gładkie:	
	a) powyżej 50 g	40
	b) 50 g i mniej	50
p. 2	wzorzysto tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4:	
	a) powyżej 50 g	40
	b) 50 g i mniej	52
p. 3	drukowane, oprócz objętych p. 4:	
	a) powyżej 50 g	46
	b) 50 g i mniej	55
p. 4	wzorzysto-tkane, broszowane, drukowane — dla fabryk do wyrobu krawatów — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	a) powyżej 50 g	10
	b) 50 g i mniej	15
564	Tkaniny jedwabne ręcznie malowane	55
565	Aksamity, plusze, — jedwabne:	
p. 1	gładkie	40
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	46
p. 3	drukowane	50
566	Gaza młynarska	50
567	Chustki, szale, — jedwabne, szenilowe tkane	50
568	Wstążki jedwabne tkane:	
p. 1	gładkie	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	wzorzysto-tkane, broszowane	20
p. 3	drukowane	20
569	Wstążki aksamitne, pluszowe — jedwabne:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
570	Dywany, makaty, — jedwabne	65
572	Przędza z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	pojedyńcza:	
	a) niebarwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
	b) barwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
p. 2	nitkowana:	
	a) niebarwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
	b) barwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
p. 3	mocno nitkowana na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałem do odróżnienia skrętu przy tkaniu (t. zw. crêpe) . . .	20
573	Przędza z włókien sztucznych odpadkowych lub ciętych bez domieszki innych włókien:	
p. 1	niebarwiona	10
p. 2	barwiona	10
575	Słomka i włosie z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	niebarwiona	20
p. 2	barwiona	20
576	Tkaniny, oprócz osobno wymienionych, z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4 . . .	20
p 3	drukowane, oprócz objętych p. 4	20
p. 4	wzorzysto-tkane, broszowane, drukowane — dla fabryk do wyrobu krawatów — za pozwoleniem Ministra Skarbu	10
577	Tkaniny z jedwabiu sztucznego ręcznie malowane	25
578	Aksamity, plusze, — z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
579	Chustki, szale, — z jedwabiu sztucznego, szenilowe tkane . .	20
580	Wstążki z jedwabiu sztucznego tkane:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
581	Wstążki aksamitne, pluszowe — z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
582	Tkaniny półjedwabne, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto-tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4 . . .	20
p. 3	drukowane, oprócz objętych p. 4	20
583	Tkaniny półjedwabne ręcznie malowane	30
584	Aksamity, plusze, — półjedwabne	
p. 1	gładkie	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	wzorzysto-tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
585	Chustki, szale, — półjedwabne, — szenilowe tkane	20
592 p. 1	Wełna czesana:	
	a) niebarwiona, bielona	30
	b) barwiona	30
594	Przędza wełniana czesankowa:	
p. 1	pojedyńcza niebarwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	25
p. 2	pojedyńcza niebarwiona opalana:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	30
p. 3	pojedyńcza bielona, barwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	25
p. 4	pojedyńcza bielona, barwiona — opalana:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	30
p. 5	nitkowana niebarwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	25
p. 6	nitkowana niebarwiona opalana:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	30
p. 7	nitkowana bielona, barwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	25
p. 8	nitkowana bielona, barwiona — opalana:	
	a) Nr. 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr. 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr. 57 num. metr.	30
p. 9	ozdobnie nitkowana:	
	a) niebarwiona	20
	b) barwiona	20
p. 10	przędza wełniana w drobnych pasemkach, na szpulkach, kartonach i t. p., w przystosowaniu zewnętrznem do detalicznej sprzedaży:	
	a) niebarwiona	20
	b) bielona, barwiona	20
604	Włosianki krawieckie:	
p. 1	włosianki z włosia końskiego nieokręcanego, zawierające również wełnę lub bawełnę	25
p. 2	włosianki z włosia końskiego okręcanego i z sierści zwierzęcej, zawierające również wełnę lub bawełnę	40
612	Nici bawełniane bielone, merceryzowane, glansowane, barwione, — do szycia, haftowania, wyszywania i t. p., w przystosowaniu zewnętrznem do detalicznej sprzedaży, o wadze nici wraz ze szpulką, kartonem i t. p.	
	70 g i mniej z bezpośredniem opakowaniem	12

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
637		Tiule, iluzje:	
	p. 1	bawełniane, lniane i z innych włóknistych materjałów roślinnych, o wadze 1 m²:	
		c) 40 g i mniej	15
	p. 2	wełniane	15
	p. 3	z jedwabiu sztucznego	15
	p. 4	z jedwabiu naturalnego	55
639		Materje firankowe metrowe o wiązaniu koronkowem, wykonane z materjałów innych niż w poz. 638, oraz wyroby z nich, chociażby przybrane:	
	p. 2	jedwabne, również wszelkie z domieszką jedwabiu	70
641		Firanki, laufry, kapy, lambrekiny, zazdrostki i t. p. — wyszywane na tkaninach, tiulu, siatce, chociażby przybrane:	
	p. 1	z materjałów włóknistych, roślinnych i wełnianych	10
	p. 2	z innych materjałów	35
642		Koronki z włóknistych materjałów roślinnych	30
643		Koronki z innych materjałów włóknistych, oprócz objętych pozycją 642:	
	p. 1	z jedwabiu sztucznego	25
	p. 2	bawełniane z domieszką jedwabiu lub szychu do 30%	25
	p. 3	jedwabne, również wszelkie z domieszką jedwabiu, oprócz objętych p. 2	30
	p. 4	szychowe, również wszelkie z domieszką szychu, oprócz objętych pp. 2 i 3	25
	p. 5	inne oprócz osobno wymienionych	25
674		Krążki, tafle, tarcze, — z włókien, przędzy, tkanin, wojłoku, — szyte lub prasowane:	
	p. 1	z materjałów roślinnych	20
	p. 2	wełniane, włosiane, z sierści:	
		a) wełniane	25
		b) włosiane, z sierści	25
707		Bielizna, oprócz pościelowej i stołowej oraz chustek do nosa, uszyta, nieprzybrana:	
	p. 4	z tkanin bawełnianych o gęstości osnowy i wątku powyżej 70 nitek w 1 cm²:	
		c) kolorowo-tkanych, drukowanych, merceryzowanych o wadze sztuki:	
		II. 200 g i mniej	20
		d) wzorzysto-tkanych, broszowanych o wadze sztuki:	
		II. 200 g i mniej	20
	p. 6	z tkanin z jedwabiu sztucznego, półjedwabnych o wadze sztuki:	
		b) 150 g i mniej	20
	p. 7	z tkanin z jedwabiu naturalnego o wadze sztuki:	
		b) 150 g i mniej	20
	p. 9	z tiulów, koronek, haftów, — z jedwabiu naturalnego, szychowych	34
713		Gorsety, pasy — biodrowe, sportowe — nieprzybrane:	
	2	z materjałów jedwabnych lub zawierających jedwab	30
730		Opony pneumatyczne do kół:	
	p. 1	samochodowe, motocyklowe, samolotowe	70
	p. 2	rowerowe	70
	p. 3	powozowe i inne	70
731		Obręcze do kół pełne i półpełne:	
	p. 1	samochodowe	70
	p. 2	powozowe i inne	60
732		Dętki:	
	p. 1	samochodowe, samolotowe, motocyklowe	60
	p. 2	rowerowe	60
	p. 3	inne	65
741	p. 2	piłki gumowe do gier dziecięcych i sportu z dodatkiem materjałów pospolitych	60

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
782	Płyty, paski, kostki, — z kory drzewa korkowego, grubości powyżej 1 mm, bez dodatku innych materjałów:	
p. 2	inne	35
784 z p. 2	korki do butelek z nadrukami, chociażby wypalanemi, nazw. firm francuskich, chociażby z dodatkiem pospolitych materjałów . . .	80
822	Tektura, papier, karton, — wszystko światłoczułe, chociażby podklejone tkaninami; tkaniny światłoczułe:	
p. 1	fotograficzne	20
826	Bibułka do papierosów w postaci książeczek; tutki wszelkie do papierosów	20
834	Wyroby z papieru, kartonu, wyroby introligatorskie, kartonażowe, — wszystko oprócz osobno wymienionych:	
p. 3	z dodatkiem kosztownych materjałów	20
836 p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci:	
	a) w których przeważa tekst	25
	b) inne	25
	Uwaga 1 do Grupy 38.	
	Wyroby, objęte poz. 836 p. 1 lit. „b" 837, 838, 839, 840, 842 oraz 845, z wyjątkiem p. 1 lit. „c" i „d", w oprawach introligatorskich z grzbietami, podlegają cłu z dodatkiem	25
897	Szkło rozdrobnione, emalja w kawałkach lub proszku:	
p. 2	szkło barwne do powlekania	20
p. 3	emalja w kawałkach lub proszku, oprócz osobno wymienionych . .	20
925	Surówka i stopy żelaza w gąskach, kawałkach, proszku:	
p. 2	surówka-manganowa, żelazo-mangan, o zawartości manganu:	
	b) powyżej 15%	50
z 947	Drut stalowy do aeroplanów i fortepianów, w kręgach, za pozwoleniem Ministra Skarbu, o największym wymiarze przekroju:	
p. 1	powyżej 3 do 6 mm	50
p. 2	powyżej 1 do 3 mm	50
p. 3	powyżej 0,5 do 1 mm	50
p. 4	powyżej 0,3 do 0,5 mm	50
p. 5	0,3 mm i mniej	50
951 z uwagi 3	Gwoździe tapicerskie o nóżce z żelaza lub ze stali oraz o główce z mosiądzu, nawet gdy główka gwoździa waży więcej niż jego nóżka, podlegają cłu według p. 3 niniejszej pozycji z dodatkiem przewidzianym w uwadze 2.	
960	Wyroby z blachy żelaznej i stalowej o grubości 4 mm i mniej, oprócz osobno wymienionych:	
p. 3	malowane, lakierowane, drukowane, pokryte nieszlachetnemi metalami, oprócz objętych p. 2, emaljowane — o wadze sztuki:	
	c) powyżej 50 g do 1 kg	15
978	Aluminjum:	
p. 4	blachy prostokątne o szerokości powyżej 300 mm i grubości:	
	a) surowe:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm.	30
	III. 0,3 mm i mniej	30
	b) szlifowane, polerowane, pokryte farbą, lakierem, nieszlachetnemi metalami, faliste, z wytłaczanemi wzorami:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm.	30
	III. 0,3 mm i mniej	30
	c) dziurkowane, ażurowe:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm.	30
	III. 0,3 mm i mniej	30

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
982		Drut i pręty trolejowe:	
	p. 1	miedziane, ze stopów miedzi i z innych metali oraz ich stopów, oprócz osobno wymienionych	25
	p. 2	aluminjowe	25
	p. 3	ze stopów aluminjum i innych metali lekkich oraz ich stopów . .	32
984		Drut z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, oprócz osobno wymienionych, o największym wymiarze przekroju:	
	p. 1	miedziany, ze stopów miedzi i z innych metali oraz ich stopów:	
		a) powyżej 5 do 10 mm	15
		b) powyżej 0,5 do 5 mm	10
		c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	10
		d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu)	25
	p. 2	aluminjowy:	
		a) powyżej 5 do 10 mm	30
		b) powyżej 0,5 do 5 mm	20
		c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	25
		d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu)	30
	p. 3	ze stopów aluminjum i innych metali lekkich oraz ich stopów:	
		a) powyżej 5 do 10 mm	30
		b) powyżej 0,5 do 5 mm	30
		c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	35
		d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu)	40
995		Wyroby, oprócz osobno wymienionych, z wszelkich nieszlachetnych metali pozłacane, posrebrzane, z dodatkiem kosztownych materjałów:	
	p. 2	inne o wadze sztuki:	
		a) powyżej 5 kg	30
		b) powyżej 2 do 5 kg	30
		c) powyżej 200 g do 2 kg	35
		d) powyżej 20 do 200 g	35
		e) 20 g i mniej	40
1002	p. 3	dłuta, żelaza do wiórników:	
		a) dłuta	30
		b) żelaza do wiórników	20
1002	p. 4	skrobaczki, ośniki, śrubokręty, oprawy metalowe do pił ręcznych, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, linjały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek, przyrządy do wyciągania gwoździ, do obciągania obręczy; obcęgi, nożyce do przecinania rur, drutu, nitów; nożyce blacharskie, plombownice, numeratory do cechowania drzewa, roztłaczarki do rur, grzechotki; — o wadze sztuki:	
		a) powyżej 500 g:	
		I. skrobaczki, ośniki, śrubokręty, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, linjały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek	35
		II. inne	20
		b) 500 g i mniej:	
		I. skrobaczki, ośniki, śrubokręty, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, linjały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek	35
		II. inne	20
1002	p. 5	gwintownice, również z narzynkami, gwintownikami, o wadze:	
		a) powyżej 2 kg	20
		b) powyżej 500 g do 2 kg	20
		c) 500 g i mniej	20
1002	p. 6	korby, wiertarki ręczne	15
1002	p. 8	klucze do nakrętek:	
		b) inne	25

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
1003	p. 2	piły do metali:	
		b) piły tarczowe o wadze sztuki:	
		I. powyżej 100 g	10
		II. 100 g i mniej	10
1003	p. 3	piły, oprócz objętych p. 2:	
		a) trakowe	20
		b) tarczowe o wadze sztuki:	
		I. powyżej 1 kg	20
		II. 1 kg i mniej	30
		d) taśmowe w zwojach	20
		e) inne, chociażby z rączkami, pałąkami	20
1003	p. 5	Wiórniki drewniane z żelazami	30
1003	p. 6	Wiórniki, również z żelazami, ściskacze, — żelazne, stalowe . . .	30
1004		Noże maszynowe, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	p. 1	powyżej 500 g	25
	p. 2	500 g i mniej	25
1005		Narzędzia stalowe hartowane do obrabiania metali, drewna, kamieni i t. p.:	
	p. 3	gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno niewymienione narzędzia hartowane, — o wadze sztuki:	
		a) powyżej 500 g	15
		b) powyżej 150 do 500 g	15
		c) 150 g i mniej	15
1007		Narzędzia drewniane rzemieślnicze, oprócz osobno wymienionych, wiórniki drewniane bez żelaz, drewniane oprawy do pił ręcznych; rękojeści do narzędzi, ściskacze drewniane, również z okuciem . .	35
1008		Narzędzia rzemieślnicze żelazne, stalowe, oprócz osobno wymienionych .	10
1009		Przybory zecerskie, drukarskie:	
	p. 1	czcionki, stereotypy, linje, ornamentacje, justunki, materjał zapełniający, jako to: sztabiki, sztegi; podkładki do stereotypów, czcionki linotypowe; — ze stopów ołowiu twardego:	
		a) linje	20
		b) inne	35
	p. 2	stemple do matryc, matryce metalowe do maszyn zecerskich lub do odlewu czcionek	25
	p. 5	kamienie litograficzne z wykonanemi na nich rysunkami . .	25
	p. 6	klisze drukarskie wszelkie, oprócz drzeworytowych, matryce tekturowe, fotolito	30
	p. 7	klisze drzeworytowe; litery i cyfry do drukowania drewniane i z innych pospolitych materjałów	30
1012		Naparstki z nieszlachetnych metali:	
	p. 2	z innych metali nieszlachetnych, również z dodatkiem materjałów pospolitych	10
1014		Haftki, sprzączki, klamerki, agrafki, szpilki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych i ich części:	
	p. 1	haftki, sprzączki, klamerki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych:	
		c) objęte lit. a i b z dodatkiem pospolitych materjałów . . .	20
	p. 2	szpilki do włosów:	
		c) objęte lit. a i b z dodatkiem pospolitych materjałów . . .	20
	p. 3	szpilki inne:	
		c) objęte lit. a i b z dodatkiem pospolitych materjałów . . .	20
	p. 4	agrafki:	
		c) objęte lit. a i b z dodatkiem pospolitych materjałów . . .	20
1018		Wyroby nożownicze metalowe:	
	z p. 3	Szczypce do łamania cukru, korkociągi, dziadki do orzechów . . .	40

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 4	scyzoryki, noże składane, — również w oprawach z materjałów pospolitych:	
	b) inne:	
	I. o jednem i 2 ostrzach lub narzędziach	20
	II. zawierające 3 ostrza lub narzędzia i więcej	20
p. 6	maszynki do ostrzenia brzytew i nożyków do golenia	15
p. 8	przybory do pielęgnowania paznogci, jak obcążki, nożyki, łopatki, pilniczki, szczypczyki i t. p., również w oprawie z materjałów pospolitych, pojedyńcze lub w kompletach, obejmujących także nożyczki	15
p. 9	nożyczki	45
1020	Termosy	10
1026	Żelazka do prasowania, oprócz elektrycznych:	
p. 1	spirytusowe, benzynowe	40
1054	Prasy hydrauliczne o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 5.000 kg	15
p. 2	powyżej 1.000 do 5.000 kg	20
p. 3	1.000 kg i mniej	20
1057	Narzędzia pneumatyczne, jako to: młotki, wiertarki, ścinarki, ubijarki i t. p., — o wadze sztuki 25 kg i mniej:	
p. 1	powyżej 15 do 25 kg	20
1060	Krosna tkackie; maszyny pomocnicze do krosien:	
p. 1	krosna:	
	b) mechaniczne:	
	I. bez przyrządów nicielnicowych, żakardowych:	
aa)	do tkania jedwabiu	25
bb)	inne	10
	II. z przyrządami nicielnicowemi, żakardowemi:	
aa)	do tkania jedwabiu	25
bb)	inne	10
	III. wszelkie z automatyczną zmianą wątka:	
aa)	do tkania jedwabiu	25
bb)	inne	10
	c) wstążkowe:	
	I. do tkania jedwabiu	25
	II. inne	10
p. 2	maszyny pomocnicze i przygotowawcze do krosien:	
	b) cewiarki, przewijarki, snowarki, krochmalarki osnowy	25
1074	Aparaty do automatycznego odmierzania benzyny, nafty, olejów mineralnych i smarów, o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 50 kg	70
p. 2	50 kg i mniej	70
1075	Aparaty dezynfekcyjne i dezynsekcyjne:	
p. 1	żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	a) połączone z kotłem parowym:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
	b) inne:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
p. 2	wymienione w p. 1 z zawartością powyżej 10% metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	a) połączone z kotłem parowym:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
	b) inne:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
z 1081	Młynki do kawy, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 i 981, o wadze sztuki:	
p. 3	powyżej 5 do 25 kg	20
p. 4	powyżej 1,5 do 5 kg	25
p. 5	1,5 kg i mniej	25
1099	Maszyny elektryczne wirujące, jako to: prądnice, silniki, przetwornice i t. p., magneto, induktory telefoniczne; maszyny z nieodłączalnym napędem elektrycznym, jako to: elektro-wentylatory, pompy, oprócz głębinowych, -wiertarki, -szlifierki, elektrodźwigi, odkurzacze, froterki, prostowniki mechaniczne, sygnały akustyczne, magneto-latarki i tym podobne maszyny i aparaty; — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 10.000 kg	30
p. 2	powyżej 6.000 do 10.000 kg	30
p. 3	powyżej 3.000 do 6.000 kg	30
p. 4	powyżej 500 do 3.000 kg	25
p. 5	powyżej 150 do 500 kg	30
p. 6	powyżej 50 do 150 kg	30
p. 7	powyżej 25 do 50 kg	30
p. 8	powyżej 10 do 25 kg	40
p 9	powyżej 5 do 10 kg	40
p. 10	5 kg i mniej	40
1101	Transformatory, elektromagnesy, cewki, również bez rdzenia, oprócz osobno wymienionych, sprzęgła, podnośniki elektromagnetyczne i t. p. przyrządy, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 50.000 kg	30
p. 2	powyżej 10.000 do 50.000 kg	30
p. 3	powyżej 3.000 do 10.000 kg	30
p. 4	powyżej 500 do 3.000 kg	25
p. 5	powyżej 250 do 500 kg	30
p. 6	powyżej 100 do 250 kg	30
p. 7	powyżej 50 do 100 kg	30
p. 8	powyżej 20 do 50 kg	40
p. 9	powyżej 2 do 20 kg	40
p. 10	powyżej 500 g do 2 kg	40
p. 11	500 g i mniej	40
1102	Prostowniki rtęciowe oraz inne, oprócz osobno wymienionych, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 1.500 kg	10
p. 2	powyżej 500 do 1.500 kg	10
p. 3	powyżej 200 do 500 kg	10
p. 4	powyżej 15 do 200 kg	20
p. 5	powyżej 5 do 15 kg	20
p 6	5 kg i mniej	20
1103	Maszyny do spawania elektrycznego punktowego, rolowego, stykowego i łukowego, do nagrzewania nitów, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 1.500 kg	20
p. 2	powyżej 500 do 1.500 kg	20
p. 3	powyżej 100 do 500 kg	10
p 4	100 kg i mniej	10
1105	Akumulatory elektryczne z ołowiu:	
p. 1	ogniwa, baterje akumulatorowe, oprócz osobno wymienionych:	
	b) w naczyniach z innych materjałów, oprócz wymienionych w p. 1 lit. a	35
p. 2	płyty akumulatorowe o wadze sztuki:	
	b) 2 kg i mniej	10
1107	Aparaty i przyrządy elektryczne do włączania, przerywania, zabezpieczania, regulowania i rozdziału prądu:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 1	oporniki stałe, zmienne, jako to: rozruszniki, regulatory napięcia, regulatory obrotów, regulatory teatralne i t. p., — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 do 100 g	20
	g) 10 g i mniej	30
p. 2	szafy i tablice rozdzielcze ze zmontowaną aparaturą; wyłączniki, przełączniki, ograniczniki, oprócz osobno wymienionych, bezpieczniki paskowe i rurkowe, z wyjątkiem korków i wstawek topikowych; wyłączniki w skrzyniach z przekaźnikami, bezpiecznikami i samoczynne; odgromniki różkowe, płytkowe i próżniowe; nastawnice, ładownice, skrzynki przyłączowe i t. p. przyrządy; — o wadze sztuki:	
	h) 1 kg i mniej	15
1108	Kondensatory:	
p. 1	stałe o wadze sztuki:	
	g) 50 g i mniej	20
p. 2	obrotowe:	
	a) powyżej 100 g	15
	b) 100 g i mniej	20
1109	Mierniki elektrotechniczne, amperomierze, woltomierze, okresomierze, omomierze, watomierze, galwanometry, galwanoskopy, przyrządy elektryczne pomiarowe laboratoryjne, falomierze, pojemnościomierze, światłomierze, przyrządy do sprawdzania lamp katodowych, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 5 kg	10
p. 2	powyżej 500 g do 5 kg	15
p. 3	500 g i mniej	25
1110	Liczniki energji elektrycznej:	
	1) liczniki o wadze sztuki 5 kg lub mniej jednofazowe i trójfazowe	20
	2) inne	60
1111	Lampy łukowe, prożektory elektryczne, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 150 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 2	powyżej 50 do 150 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 3	powyżej 15 do 50 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 4	powyżej 2 do 15 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 5	2 kg i mniej:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
1113	Lampki elektryczne bez armatur:	
p. 1	lampki katodowe	20
p. 2	lampki kwarcowe (palniki)	20
p. 4	lampki bez żarzącej się nitki, również rury i rurki napełnione gazem lub próżniowe	25
p. 5	rury rentgenowskie	50
p. 6	lampki elektryczne osobno niewymienione	25
1114	Przyrządy elektryczne do podgrzewania, gotowania i temu podobnego użytku domowego lub technicznego, jako to: piecyki do ogrzewania, pralnice, warniki do łazienek, szafy, termostaty, żelazka do prasowania, nagrzewacze do karbówek, rondle, maszynki do kawy, poduszki, kompresy i t. p. przyrządy elektryczne, elementy oporowe do takich przyrządów, — z żelaza i stali, również z dodatkiem materjałów pospolitych, — o wadze sztuki:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 7	50 g i mniej	15
1116	Elektryczne ostrzegacze pożarowe, ich części	20
1118	Aparaty radjowe, ich części:	
p. 1	aparaty odbiorcze i nadawcze, wzmacniacze, przekaźniki fotoelektryczne wszelkie, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 150 kg	10
	b) powyżej 50 do 150 kg	10
	c) 50 kg i mniej	10
p. 2	słuchawki radjowe, głośniki, mechanizmy głośnikowe, przekaźniki gramofonowe (adaptery), mikrofony radjowe, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	10
	b) 10 kg i mniej	10
1120	Przyrządy elektromedyczne:	
p. 1	postumenty z armaturami do lamp kwarcowych lub do lamp termicznych, statywy i przysłony do lamp rentgenowskich. . . .	35
p. 2	szafki do elektrycznych kąpieli świetlnych o wadze sztuki:	
	a) powyżej 15 kg	15
	b) 15 kg i mniej	25
p. 3	aparaty rentgenowskie, również z szafkami, ekrany do prześwietlań i ekrany wzmacniające	15
1121	Aparaty i przyrządy elektryczne, oprócz osobno wymienionych, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 100 kg	10
p. 2	powyżej 25 do 100 kg	10
p. 3	powyżej 5 do 25 kg	10
p. 4	5 kg i mniej	10
1124	Wyroby prasowane z masy węglowej i z masy grafitowej do celów elektrotechnicznych, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	z masy węglowej o wadze sztuki:	
	b) powyżej 500 g do 5 kg	25
	c) 500 g i mniej	25
p. 2	z masy grafitowej o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5 kg	25
	b) powyżej 500 g do 5 kg	30
	c) 500 g i mniej	30
p. 3	z masy węglowej lub grafitowej z zawartością nieszlachetnych metali o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	35
	b) 500 g i mniej	35
1125	Szczotki do prądnic i silników węglowe, grafitowe lub z masy z zawartością nieszlachetnych metali — z okuciem, kabelkami i t. p. uzbrojeniem	29,15
1147	Kołowce:	
p. 1	jedno- i dwukołowe od sztuki	15
1148	Części kołowców, chociażby nieobrobione, oprócz osobno wymienionych	60 kontyngentu 1000 q rocznie
1152	Wózki do wożenia dzieci:	
p. 1	malowane, lakierowane — bez wykończenia tapicerskiego i obicia ceratą od sztuki	5
p. 2	malowane, lakierowane — z częściami żelaznemi, pokrytemi nieszlachetnemi metalami, również z wykończeniem tapicerskiem, obite ceratą od sztuki	15
p. 3	wszelkie o spodach całkowicie niklowanych od sztuki . . .	15
p. 4	wyplatane trzciną, chociażby z wykończeniem tapicerskiem od sztuki .	15
1159	Wagi, ich części metalowe, odważniki:	
p. 1	wagi żelazne, ich części:	
	d) wagi osobowe z automatem do wyrzucania kartek . . .	50
p. 4	wagi precyzyjne, jak aptekarskie, laboratoryjne, analityczne, techniczne, do badania nasion, włókien, papieru, tkanin i t. p., ich części:	

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	a) wagi precyzyjne i ich części do badania nasion	20
	b) inne	50
1160	Przymiary, narzędzia i przyrządy pomiarowe warsztatowe:	
p. 3	przymiary do blachy, drutu, szablony do mierzenia skoku w gwintach, sprawdziany, rozsuwane narzędzia pomiarowe, linje metalowe z podziałkami, kątomierze, drobnomierze, czujniki, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	50
	b) powyżej 150 do 500 g	50
	c) 150 g i mniej.	50
p. 5	maszyny do mierzenia, komparatory, maszyny podziałowe, przyrządy miernicze zaopatrzone w szkła optyczne, oprócz osobno wymienionych, narzędzia warsztatowe pomiarowe, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 50 kg	50
	b) powyżej 10 do 50 kg	50
	c) powyżej 2 do 10 kg	50
	d) powyżej 500 g do 2 kg	50
	e) powyżej 150 do 500 g	50
	f) 150 g i mniej	50
p. 6	maszyny do próbowania wytrzymałości tworzyw o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 kg	30
	b) 500 kg i mniej	30
1161	Przepływomierze cieczy, pary, gazów:	
p. 1	przepływomierze cieczy, oprócz spirytusu, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	25
	b) 10 kg i mniej	30
p. 2	przepływomierze spirytusu	25
p. 3	paromierze	40
p. 4	gazomierze o wadze sztuki:	
	a) powyżej 20 kg	10
	b) 20 kg i mniej	30
p. 5	części przepływomierzy cieczy, pary i gazów: mechanizmy liczydłowe, zespoły przekładniowe połączone, bębenki cyfrowe . . .	65
1162	Przyrządy laboratoryjne techniczne, oraz techniczno-kontrolne:	
p. 1	moździerze agatowe, wyroby kwarcowe, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	b) 5 kg i mniej	25
p. 2	manometry, wakuumetry, ciągomierze, indykatory, obrotomierze:	
	b) manometry i wakuumetry rejestrujące, ciągomierze, części mechanizmów do manometrów, wakuumetrów i ciągomierzy:	
	I. manometry i wakuumetry rejestrujące	25
	II. inne	—
	c) indykatory	40
	d) obrotomierze	40
p. 3	termometry, oprócz lekarskich, pirometry, barografy, termografy, barometry, anemometry, psychro- i pluwiometry i t. p. przyrządy meteorologiczne, aerometry:	
	a) aerometry, termometry, oprócz osobno wymienionych, psychrometry	50
	b) termometry kąpielowe, pirometry, barografy, barometry, termografy, anemometry, pluwiometry i t. p. przyrządy meteorologiczne	50
z p. 4	kalorymetry o wadze sztuki:	
	b) 50 kg i mniej	25
p. 5	inne aparaty laboratoryjne osobno niewymienione	50
1163	Pomoce naukowe:	
p. 1	planetarja, zenitarja, globusy	25
p. 2	pokazowe modele, okazy przyrodnicze i t. p.	25

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1166	Protezy, aparaty i przybory ortopedyczne:	
p. 1	paski rupturowe, wkładki do płaskich stóp	35
p. 2	protezy, aparaty i przybory ortopedyczne, oprócz wymienionych w p. 1 .	35
1167	Szkła i instrumenty optyczne:	
p. 1	szkło optyczne surowe:	
	a) w krążkach, soczewkach, płytkach, — odlewanych lub matowych, również w płytkach o brzegach polerowanych . . .	50
p. 2	szkła do okularów, binokli, monokli	75
p. 3	soczewki, pryzmaty, objektywy i okulary do instrumentów optycznych, części optyczne do lunet, lornetek, instrumentów geodezyjnych i astronomicznych, lupy i t. p., — również w oprawach . . .	45
p. 4	okulary, binokle, monokle, lorniony, również ich oprawy	
	a) wykonane z pospolitych materjałów	30
p. 5	lornetki, lunety:	
	a) w oprawach z pospolitych materjałów	25
p. 8	astronomiczne instrumenty optyczne	10
1168	Aparaty, przyrządy, sprzęt, — fotograficzne, kinematograficzne, djaprojekcyjne:	
p. 1	aparaty fotograficzne i kinematograficzne do zdjęć, bez kaset, chociażby bez objektywów, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5 kg	25
	b) powyżej 2 do 5 kg	25
	c) 2 kg i mniej	30
p. 3	aparaty kinematograficzne do wyświetlań o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	10
	b) 10 kg i mniej:	
	I. aparaty do wstęgi o szerokości poniżej 9 mm . . .	60
	II. inne	40
p. 6	przyrządy migawkowe do objektywów fotograficznych	30
p. 7	płyty i błony fotograficzne, kinematograficzne i rentgenologiczne:	
	a) płyty szklane:	
	I. nienaświetlone	15
	II. naświetlone, wywołane jako pozytywy	25
	b) błony fotograficzne:	
	II. naświetlone, wywołane jako pozytywy	40
	c) błony rentgenologiczne:	
	I. nienaświetlone	5
	e) wstęgi kinematograficzne naświetlone:	
	I. dźwiękowe:	
aa)	negatywy	65
bb)	pozytywy	50
	II. nieme:	
aa)	negatywy	60
bb)	pozytywy	50
1170	Instrumenty, przyrządy i aparaty naukowe, pokazowe, pomiarowe, oprócz osobno wymienionych	30
1186	Broń palna i jej części, oprócz osobno wymienionych:	
p. 5	pistolety, rewolwery	15
1192	Kapelusze:	
p. 6	z tkanin i plecionek jedwabnych, półjedwabnych, szychowych, również z włosia i słomki ze sztucznego jedwabiu:	
	c) przybrane od sztuki	25
1204	Pióra ozdobne, wyroby z nich:	
p. 1	skórki ptasie z piórami wyprawione, również zestawione:	
	b) wysokowartościowe	35
p. 2	pióra ptasie wyprawione, zestawione:	
	b) wysokowartościowe	35
p. 3	wyroby z piór ozdobnych, oprócz osobno wymienionych	35

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1205	Rośliny sztuczne, ich części:	
p. 1	rośliny sztuczne i ich części, jako to: kwiaty, liście, owoce, chociażby w wiankach, wiązankach, — wykonane:	
	b) z gumelastyki, wosku, celuloidu, cellonu, bakelitu i tym podobnych mas plastycznych	35
	c) z włosia, przędzy, tkanin oraz wszelkie z dodatkiem kosztownych materjałów	30
	d) z innych materjałów pospolitych	35
p. 2	sztuczne kwiaty, liście, owoce — z częściami roślin naturalnych . .	35
1210	Wyroby z celuloidu, bakelitu, galalitu i tym podobnych sztucznych materjałów plastycznych, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
p. 1	grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
	a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	40
p. 2	cygarniczki, papierośnice, fajki:	
	a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	40
p. 3	broszki, bransoletki, breloki i t. p. wyroby biżuteryjne:	
	a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	45
p. 4	inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	40
1221	Guziki z masy perłowej, również sztucznej	15
1223	Spinki z drewna, masy papierowej zbitej, kości oprócz cennej, porcelany, fajansu, szkła, — bez dodatku innych materjałów . . .	50
1228	Sita gotowe do użytku ręcznego:	
p. 4	z jedwabiu	50
1230	Szczotki z włosów, szczeciny — w oprawie z drewna, metali nieszlachetnych — bez ozdób — oprócz osobno wymienionych:	
p. 2	farbowane, lakierowane, politurowane, pokryte nieszlachetnemi metalami	30
1231	Szczotki z włosów, szczeciny, materjałów roślinnych w oprawie z materjałów pospolitych innych, niż drewno i metale nieszlachetne — bez ozdób z kosztownych materjałów	50
1232	Szczoteczki do zębów w oprawie:	
p. 1	z kości zwyczajnej	30
p. 2	z innych pospolitych materjałów	30
1235	Miotełki do użytku domowego z materjałów:	
p. 3	z piór	50
1236	Pendzle z włosów, szczeciny, materjałów roślinnych w oprawie z drewna, metali nieszlachetnych — o wadze sztuki:	
p. 2	50 g i mniej	40
1237	Pendzle z włosów, szczeciny, materjałów roślinnych w oprawie z materjałów pospolitych innych, niż drewno i metale nieszlachetne, bez ozdób z kosztownych materjałów	30
1240	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, bez mechanizmów sprężynowych, ich części:	
p. 1	z materjałów ceramicznych	50
z p. 2	z metali nieszlachetnych, chociażby z ozdobami pozłacanemi i posrebrzanemi, również z dodatkiem innych pospolitych materjałów .	40
p. 3	z innych pospolitych materjałów, oprócz osobno wymienionych . .	50
1241	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, zaopatrzone w mechanizm sprężynowy:	
p. 1	z metali nieszlachetnych bez dodatku innych materjałów . . .	40
p. 2	inne	40

Pozycja taryfy celnej polskiej		Nazwa towaru	Procent zniżki
1242		Zabawki dziecięce z urządzeniem silnikowem o wadze sztuki:	
	p. 1	powyżej 2 kg	50
	p. 2	2 kg i mniej	50
1244		Naśladownictwa zwierząt z pluszu, filcu, barchanu i t. p. materjałów włóknistych, o charakterze zabawek dziecięcych:	
	p. 1	z pluszu, aksamitu, filcu	40
	p. 2	z płótna, flaneli, barchanu i innych materjałów włóknistych . . .	40
1258		Biżuterja nieprawdziwa, jak broszki, łańcuszki i t. p.:	
	p. 1	z materjałów pospolitych, oprócz osobno wymienionych, metali nieszlachetnych	35
1264		Wyroby ze srebra:	
	p. 3	koperty do zegarków, chociażby pozłacane:	
		a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych—o wadze sztuki:	
		I. powyżej 10 g	17
		II. 10 g i mniej	40
	p. 4	inne wyroby, chociażby częściowo pozłacane:	
		a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych:	
		I. tace, rączki do noży	50
		II. inne	25
1266		Wyroby ze złota, platyny, metali platynowych, oprócz osobno wymienionych:	
	p. 3	koperty do zegarków:	
		a) ze złota:	
		I. bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych . . .	20
		b) z platyny:	
		I. bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych . . .	50
	p. 4	inne wyroby, chociażby częściowo emaljowane:	
		a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych:	
		I. papierośnice, łańcuszki, bransoletki, medaljony . . .	35
		II. inne	
1267		Drut i nici:	
	p. 2	ze złota, platyny i metali platynowych wszelkiej średnicy oraz ze srebra o średnicy lub grubości drutu lub nitki 0,75 mm i mniej . . .	15
1268		Szych ciągniony:	
	p. 2	nieprawdziwy:	
		a) aluminjowy	20
		b) inny	60
1269		Narzędzia i przybory do celów technicznych i lekarskich ze złota, platyny, metali platynowych	40
1270		Wyroby z kości pospolitej, rogu, fiszbinu, agatu, morskiej pianki, lawy, muszli zwykłych, orzecha kamiennego, mozaiki, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
	p. 1	grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
		a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
	p. 2	cygarniczki, papierośnice, fajki:	
		a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
	p. 3	broszki, bransoletki, breloki i t. p. wyroby biżuteryjne:	
		a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
	p. 4	inne, oprócz osobno wymienionych:	
		a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
1272		Puszki do pudrowania:	
	p. 1	z materjałów włóknistych:	
		a) bawełnianych	15
		b) wełnianych, półwełnianych	10

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	c) jedwabnych, półjedwabnych, z innych kosztownych materjałów włóknistych	10
p. 2	ze skór zamszowych, z innych osobno niewymienionych materjałów pospolitych, chociażby z dodatkiem kosztownych materjałów . .	20
p. 3	puchowe:	
	a) z dodatkiem kosztownych materjałów, z figurkami porcelanowemi, z ozdobami ze sztucznych materjałów plastycznych .	30
	b) inne	30
1273	Wyroby z pospolitych materjałów, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	bez dodatku kosztownych materjałów, metali szlachetnych, chociażby pozłacane, posrebrzane	50

PROTOKÓŁ KOŃCOWY DO LISTY A.

Do poz. 128 p. 4.

Cło konwencyjne będzie stosowane do serów posiadających cechy zewnętrzne i określony skład w powołaniu na art. 13 prawa francuskiego z dn. 2 lipca 1935 r., do których będzie załączone zaświadczenie, stwierdzające wyrób francuski.

Ten dokument wystawiony przez Fédération Nationale de l'Industrie Fromagère powinien posiadać wzmiankę o miejscu produkcji we Francji i powinien być wizowany przez właściwy konsulat Rzeczypospolitej Polskiej. Służyć on będzie jednocześnie jako certyfikat pochodzenia.

Do poz. 384.

Pod warunkiem wzajemności, podania firm francuskich, dotyczące wciągnięcia francuskich specjalnych środków leczniczych na listę specyfików dopuszczonych do sprzedaży w Polsce przez właściwe instytucje polskie, nie będą traktowane mniej przychylnie, aniżeli podania firm jakiegokolwiek innego kraju trzeciego.

Rejestrowanie francuskich specyfików farmaceutycznych, o których mowa wyżej, będzie dokonywane zgodnie z obowiązującemi postanowieniami prawodawstwa polskiego.

Do poz. 398 z p. 1a, z p. 9 i do poz. 490 z p. 2.

I. W wypadku gdyby obecny układ został prolongowany, zniżki taryfowe przyznane na następujące produkty:

rezorcynę, kwas betarezolcylowy i kwas anyżowy będą ważne do 31 grudnia 1937 r.

II. Co się tyczy ortonitroanizolu i benzochinonu uzgodniono, że ważność odnośnych zniżek taryfowych ekspiruje 31 grudnia 1936 r.

Do poz. 1136, 1137, 1138, 1143.

Cła konwencyjne obowiązujące obecnie w Polsce, stosownie do postanowień umowy między Polską i Zjednoczonem Królestwem z dn. 27 lutego 1935 r., i którym będą podlegały przy przywozie do polskiego obszaru celnego samochody, ciągówki, podwozia samochodowe i motocykle, zarówno w odniesieniu do stawek celnych, jak i do warunków odprawy celnej, są następujące:

Poz. 1136 Samochody:

		Cło stosowane od 100 kg
p. 1 osobowe:		
a) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, o pojemności cylindrów:		
aa) 1400 cm^3	od wagi	25.—
	i od wartości	25%
bb) powyżej 1.400 do 1.700 cm^3	od wagi	65.—
	i od wartości	25%
cc) powyżej 1.700 do 2.300 cm^3	od wagi	125.—
	i od wartości	25%
dd) powyżej 2.300 do 4.000 cm^3	od wagi	350.—
	i od wartości	25%
ee) powyżej 4.000 cm^3	od wagi	300.—
	i od wartości	25%
p. 2 omnibusowe, sanitarne, karawanowe:		
a) z silnikiem 6 cylindrów i mniej	od wagi	145.—
	i od wartości	25%

p. 4 specjalne: pożarnicze, samochodowe sikawki, cysterny, polewaczki, zamiataczki, asenizacyjne i t. p. samochody specjalne:

a) z silnikiem 6 cylindrów i mniej od wagi 250.— i od wartości 25%

Uwaga do poz. 1136 p. 4a.

Samochody specjalne niewyrabiane na polskim obszarze celnym — za pozwoleniem Ministra Skarbu od wagi 100.— i od wartości 10%

Poz. 1137. Ciągówki (traktory):

p 1 z silnikiem 6 cylindrów i mniej od wagi 250.— i od wartości 25%

Poz. 1138. Podwozia samochodowe:

p. 1 z silnikiem 6 cylindrów i mniej od wagi 300.— i od wartości 25%

Uwaga do poz. 1138 p. 1.

Podwozia samochodowe przywożone do wyrobu samochodów objętych poz. 1136 pp. 2 i 3 — za pozwoleniem Ministra Skarbu — o pojemności cylindrów:

a) 1400 cm^3 i mniej od wagi 130.— i od wartości 25%

b) powyżej 1400 cm^3 do 2300 od wagi 105.— i od wartości 25%

c) powyżej 2300 cm^3 od wagi 130.— i od wartości 25%

Uwaga do poz. 1136, 1137, 1138.

Przy odprawie celnej towarów, objętych poz. 1136, 1137 i 1138 powinien być złożony certyfikat na podstawie zaświadczeń wydanych przez Chambre Syndicale Française des Constructeurs d'Automobile, poświadczony przez właściwy Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej i zawierający następujące dane:

1. Markę, typ samochodu, podwozia lub ciągówki oraz numer fabryczny silnika.
2. Ilość cylindrów silnika.
3. Wagę netto samochodu, podwozia lub ciągówki.
4. Co się tyczy poz. 1136 p. 1 i uwagi do poz 1138 p. 1 pojemność cylindrów silnika na podstawie bieżących katalogów lub oficjalnych publikacyj Chambre Syndicale Française des Constructeurs d'Automobiles.
5. Cenę detaliczną loco fabryka na rynku wewnętrznym samochodu, podwozia lub ciągówki. Cena ta będzie zaświadczona na podstawie cennikowych katalogów lub oficjalnych publikacyj Chambre Syndicale, a w braku tychże na podstawie cen detalicznych rynku wewnętrznego na odpowiedni nowy samochód, podwozie lub ciągówkę.
6. Zaświadczenie, że wyżej wymienione towary zostały wyprodukowane we Francji. Ten certyfikat służyć będzie jednocześnie jako certyfikat pochodzenia.

Poz. 1143. Motocykle:

1. z silnikiem o pojemności cylindrów:

a) 600 cm^3 i poniżej . . . . . . 250.—

b) powyżej 600 cm^3 . . . . . . 550.—

Uwaga do poz. 1143.

Przy odprawie celnej motocykli powinien być złożony certyfikat wydany przez Chambre Syndicale Française du Cycle et du Motocycle, poświadczony przez właściwy Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej i zawierający następujące dane:

1. Markę i typ motocykla.
2. Wagę netto motocykla.
3. Pojemność cylindrów silnika na podstawie bieżących katalogów lub oficjalnych publikacyj Chambre Syndicale.
4. Cenę motocykla.
5. Zaświadczenie, że motocykl został wyprodukowany we Francji. Ten certyfikat służy będzie jednocześnie jako certyfikat pochodzenia.

Do poz. 1258.

Biżuterja nieprawdziwa, objęta tekstem konwencyjnym, korzystać będzie ze stawek konwencyjnych poz. 1258 (przewidzianych w konwencji handlowej między Polską i Czechosłowacją z dn. 10 lutego 1934 r.) pod warunkiem, że każda przesyłka będzie zaopatrzona w świadectwo, wydane przez Izbę Handlową w Paryżu, Lyon, Saint-Claude, Angers, Clermont-Ferrand i Annecy, wizowane przez właściwy konsulat Rzeczypospolitej Polskiej, stwierdzające, że wymieniony towar należy do biżuterji nieprawdziwej, wyprodukowanej na terenie działania powyższych Izb Handlowych.

UKŁAD PŁATNICZY MIĘDZY POLSKĄ A FRANCJĄ.

Zapłata za towary francuskie importowane do Polski i regulowanie płatności finansowych Polski w stosunku do Francji będą uskuteczniane zgodnie z następującemi postanowieniami:

A. Płatności towarowe.

Rząd Polski zobowiązuje się przeznaczać na regulowanie eksportu francuskiego dewizy pochodzące ze sprzedaży we Francji towarów polskich innych niżeli oznaczonych niżej w paragrafie B. Suma tych dewiz powinna być ustalona na podstawie statystyk francuskich korygowanych według przepisów porozumienia handlowego. Rząd polski będzie wydawał do wysokości tej sumy pozwolenia przywozu, przyczem każde pozwolenie będzie uprawniało do natychmiastowego uzyskania zezwolenia transferu.

B. Rozrachunek finansowy.

Nie zmieniając przez poniższe postanowienia w jakikolwiek sposób praw i obowiązków Wysokich Układających się Stron, oraz ich obywateli zarówno osób fizycznych jak i prawnych, Rząd Polski obowiązuje się przeznaczyć co najmniej i w pierwszym rzędzie na należności finansowe mające być uskutecznione we Francji, o pozwolenie transferu których dotąd nie ubiegano się, ilość dewiz otrzymaną po dacie podpisania niniejszego układu, a pochodzącą:

a) z efektywnych przesyłek pieniężnych pochodzących z Francji, a mianowicie robotników polskich pracujących we Francji;

b) z nadwyżki wywozu polskiego do kolonij, protektoratów i krajów mandatowych francuskich nad przywozem do Polski towarów pochodzących i przychodzących z tych terytorjów;

c) z ewentualnej nadwyżki przewidzianej w ostatnim ustępie artykułu II porozumienia handlowego podpisanego w dniu dzisiejszym.

Tranzakcje kompensacyjne będą mogły się odbywać wyjątkowo w drodze przyznawania Polsce kontyngentów dodatkowych ale w tym wypadku eksport artykułów francuskich będzie dopuszczony w wysokości 70% wartości przywozu polskiego dokonanego w ten sposób; pozostałe 30% będą służyć na transfery finansowe.

d) z nadwyżki bilansowej na korzyść Polski obrotu kapitałowego pomiędzy obydwoma krajami.

Za tego rodzaju nadwyżki nie będą uważane sumy dewiz pochodzące z kredytów nie przekraczających dziewięciu miesięcy, a udzielonych po wejściu w życie niniejszego układu i które przez fakt bezwarunkowego zezwolenia transferu wydanego przez kompetentne władze polskie będą zarezerwowane w celu spłaty wspomnianych kredytów.

W rozrachunku finansowym mieszczą się wydatki związane z turystyką, utrzymanie studentów polskich we Francji i wogóle związane z wymianą intelektualną i artystyczną polsko-francuską.

Należności przypadające personelowi francuskiemu zatrudnionemu w towarzystwach francuskich znajdujących się w Polsce albo w towarzystwach polskich o kapitale francuskim są również objęte tym rozrachunkiem, będą musiały mieć zapewnione pierwszeństwo transferu do wysokości 50%.

Co się tyczy sum dotąd nieprzekazanych, to Rząd Polski obowiązuje się przedsięwziąć potrzebne kroki w celu umożliwienia wykorzystania tych sum na terytorjum polskiem w granicach polskiej reglamentacji dewizowej i stosownie do rozporządzeń i ustawodawstwa polskiego stosowanego w odnośnej dziedzinie działalności gospodarczej.

W szczególności sumy omawiane będą mogły być użyte na następujące cele:

1. Udzielanie kredytów hipotecznych dla inwestycyj w przedsiębiorstwach polskich lub dla powiększenia ich funduszów obrotowych, pod warunkiem, że termin tych kredytów nie będzie krótszy niż pięć lat.

2. Budowa lub rozszerzenie nieruchomości zabudowanych jak również ich odnawianie i utrzymanie.

3. Kupno nieruchomości w ramach obowiązujących postanowień prawnych.

4. Zakup papierów wartościowych polskich dopuszczonych do notowania na jednej z giełd pieniężnych w Polsce.

5. Koszty pobytu i wydatki osób francuskich przebywających w Polsce w celach niehandlowych (turystycznych, leczniczych, naukowych).

6. Na zakup towarów:

1) Sumy jeszcze nieprzekazane mogą być także użyte przez wierzycieli francuskich na zakup niektórych towarów polskich w celu eksportu do niektórych krajów trzecich, według uznania Rządu Polskiego co do natury tego wywozu z punktu widzenia jego charakteru dodatkowego.

Wpływ dewiz z tego wywozu będzie mógł być przeznaczony na transfer sum wyżej wymienionych w całości lub w części.

Za wywóz dodatkowy będzie uważany:

a) Wywóz na niektóre rynki dokąd Polska dotychczas nie wywoziła lub wywoziła nieznaczne ilości.

b) Wywóz na pewne inne rynki towaru niewywożonego przez Polskę na dany rynek.

2) W każdym stanie rzeczy, wierzyciele francuscy będą mieli możność wywozić do wszystkich krajów pozaeuropejskich za wyjątkiem krajów następujących: Stanów Zjednoczonych, Argentyny, Palestyny i Egiptu, pod warunkiem, że: a) 35 procent wpływu dewiz będzie odprowadzone do Banku Polskiego, b) że wartość towarów obcych zawartych w towarach nie będzie wyższa niż 25% wartości fakturowej towaru eksportowanego.

Ten przepis nie stosuje się do towarów co do których będzie udowodnione, że użyte surowce są pochodzenia francuskiego i że należność za ostatnie nie została jeszcze przekazana.

W terminie pięciu tygodni będzie przygotowana lista, możliwie ograniczona tych artykułów, które będąc przeznaczonemi do wywozu przez wierzycieli francuskich na rynki pozaeuropejskie, będą podlegały obowiązkowi odprowadzenia 35% dewiz do Banku Polskiego.

Wszystkie inne towary będą mogły być wywożone bez konieczności jakiegokolwiek przelewu do Banku Polskiego.

Układ niniejszy wejdzie w życie dnia 20 lipca 1936 r. Będzie on dzielił los prowizorycznego układu handlowego podpisanego w dniu dzisiejszym.

Na dowód czego niżej podpisani Pełnomocnicy należycie upoważnieni, podpisali niniejszy układ, wycisnąwszy na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Paryżu w dwóch egzemplarzach dnia 18 lipca 1936 r.

Łukasiewicz *Yvon Delbos*
Paul Bastid

725.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 sierpnia 1936 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. Artykuł 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. (1) Wszelkie zakazy i ograniczenia, zawarte w dekrecie niniejszym oraz w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych, nie mają zastosowania do Banku Polskiego.

(2) Podlegają jednak zakazom i ograniczeniom, zawartym w dekrecie niniejszym oraz w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych, obroty dokonywane na prowadzonych przez Bank Polski rachunkach cudzoziemców.".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 3 września 1936 r. Nr. 67, poz. 488).

726.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 sierpnia 1936 r.

ustalające dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 419):

1) **Polski Bank Komercyjny w Warszawie,**
2) **Bank Komercjalny S. A. w Krakowie,**
3) **Dom Bankowy Jakób Ulam we Lwowie.**

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 września 1936 r. Nr. 206, poz. 371).

727.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 6 sierpnia 1936 r.

w sprawie sprostowania błędu w porozumieniu celnym między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zawartym w formie wymiany not dnia 3 marca 1936 r.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 423) dodaje się w tekście listy zniżek celnych dla Związku Socjalistycznych Republik Rad, dołączonej do porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zawartego w formie wymiany not z dnia 3 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 21, poz. 171) w rubryce „Cło od 100 kg — zł" dwukrotnie znaki " " przy poz. 57, p. 1, na poziomie a) oraz na poziomie b).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 sierpnia 1936 r. Nr. 66, poz. 486).

728.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 19 sierpnia 1936 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 roku o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały, w drodze losowania, w okresie czasu od 2 do 30 lipca 1936 roku umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr.Nr.	Data wylosowania.	Nr.Nr.	Data wylosowania.
404 —	9/VII-1936 r.	22634 —	23/VII-1936 r.
1295 —	2 „ „	22681 —	9 „ „
1369 —	2 „ „	24285 —	30 „ „
1642 —	2 „ „	25402 —	30 „ „
3005 —	16 „ „	26102 —	23 „ „
4564 —	9 „ „	26226 —	23 „ „
6534 —	9 „ „	27221 —	9 „ „
7683 —	30 „ „	28777 —	30 „ „
8592 —	23 „ „	28986 —	16 „ „
10877 —	16 „ „	29206 —	16 „ „
11324 —	16 „ „	31648 —	9 „ „
12626 —	30 „ „	34182 —	2 „ „
15315 —	16 „ „	34241 —	30 „ „
15430 —	2 „ „	35557 —	30 „ „
16888 —	9 „ „	37663 —	23 „ „
17695 —	23 „ „	38705 —	2 „ „
18251 —	2 „ „	39020 —	16 „ „
20138 —	23 „ „		

Za Dyrektora Urzędu Długów Państwa:
(—) *Mgr. Piskozub.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 27 sierpnia 1936 r. Nr. 198, poz. 362).

729.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 29 sierpnia 1936 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

LISTA 14.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni w następujących związkach:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych w Warszawie

1. Mackiewicz Ignacy
2. Trofimiak Włodzimierz

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie

1. Kulczycki Teofil
2. Inż. Mycyk Adam
3. Inż. Nyżankowskyj Bohdan.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

730.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 29 sierpnia 1936 r.

o utraceniu przez rewidentów prawa do przeprowadzania rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817) ogłaszam, iż prawo rewizji utracili rewidenci:

w Związku Rewizyjnym Ruskich Spółdzielni

1. Kohut Mikołaj
2. Muzyczka Michał.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

731.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz 842).

Nr. 457: (art. 49). Najwyższy Trybunał Administracyjny, wyrokiem z dnia 6/2 1935 r. L. Rej. 9356/32 ustalił, że wniosek o zwrot opłaty stemplowej bądź o uchylenie wymiaru (oparty na orzeczeniu sądowym, wydanym w postępowaniu, rozpoczętym przed upływem pięcioletniego terminu, liczonego od dnia, w którym opłatę urzędowmie wymierzono lub uiszczono bez wymiaru urzędowego) złożony izbie skarbowej po upływie trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się owego orzeczenia sądowego, nie podlega rozpoznaniu jako spóźniony nawet wówczas, jeśli termin pięcioletni, przewidziany w zdaniu pierwszym ustępu trzeciego art. 49 u. o. s., do chwili złożenia takiego wniosku jeszcze nie upłynął.

Najwyższy Trybunał Administracyjny stwierdził, że przepis, zawarty w zdaniu drugim ustępu trzeciego art. 49, jest przepisem specjalnym, wykluczającym zastosowanie przepisu ogólnego, zawartego w zdaniu pierwszym ustępu trzeciego tegoż artykułu, przewidującego zasadniczo pięcioletni termin do składania wniosków powyższego rodzaju (L. D. V. 13630/5/35).

Nr. 458: (art. 54). W przypadku konkretnym gmina miejska kupiła nieruchomość, przy czym w akcie kupna zaznaczono — zgodnie z powziętą uprzednio uchwałą rady miejskiej— iż część tej nieruchomości gmina zamierza darować pod budowę szkoły wymienionemu w akcie zrzeszeniu, którego zadaniem jest prowadzenie szkół średnich. W związku z tym ujęciem gmina zażądała zwrotu pobranej przez notarjusza opłaty stemplowej od nabycia części nieruchomości, przeznaczonej na budowę szkoły, powołując się na p. 5 art. 54 u. o. s. W postępowaniu odwoławczym przedłożyła gmina akt darowizny, sporządzony zgodnie z zapowiedzią, zawartą w akcie kupna.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 13 lutego 1935 r. L. Rej. 3231/32 i 8102/32 ustalił, że żądanie powyższe nie jest uzasadnione, ponieważ w punkcie 5 art. 54 u. o. s. pod mianem „budowy" należy rozumieć działalność samoistną gminy, polegającą na wybudowaniu przez nią szkoły, że zatem zwolnienie od opłaty stemplowej z art. 54 p. 5 u.o. s. nie ma zastosowania do pism, tyczących się nabycia przez gminę drogą kupna gruntów niezbędnych do budowy szkół w wypadku, gdy na nabywanym gruncie ma być wybudowana szkoła nie przez gminę, lecz przez inną osobę na jej własny rachunek. (L. D. V. 13632/5/35).

Nr. 459: (art. 111). Pełnomocnictwo udzielone w jednym piśmie przez powoda, a upoważniające do zastępstwa, zarówno w postępowaniu spowodowanem pozwem głównym, jako też w postępowaniu spowodowanem powództwem wzajemnym (art. 216 k. p. c.), dotyczy jednej sprawy i podlega w myśl art. 111 (ustępu przedostatniego) u. o. s. opłacie stemplowej jednokrotnej. (L. D. V. 47833/5/36).

732.

OKÓLNIK B. P. 1 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 września 1936 r.

L. B. P. 11621/36

w sprawie współpracy kontroli skarbowej z urzędami skarbowymi.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Biorąc pod uwagę, iż urzędnicy kontroli skarbowej w poszczególnych okresach roku są mniej obciążeni pracą oraz, że w czasie wyjazdów służbowych mogliby być wykorzystani w pewnym zakresie i dla działu podatków bezpośrednich, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby w granicach zależnych od warunków lokalnych urzędnikom tym, obok właściwych ich zadań, były powierzane następujące funkcje z zakresu podatków bezpośrednich:

I) przeprowadzanie lustracyj przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych celem stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa te posiadają właściwe świadectwa przemysłowe oraz w zakresie omówionym niżej celem zbierania odpowiednich materiałów wymiarowych,

II) zbieranie informacyj dla celów podatkowych w przedsiębiorstwach akcyzowo-monopolowych oraz u właścicieli majątków rolniczych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych oraz w miarę możności z innych źródeł położonych poza siedzibą urzędów skarbowych, jak np. na dworcach kolejowych, urzędach pocztowych, urzędach gminnych i t. p.,

III) kontrola nad sprzedawcami materiału stemplowego i kart do gry,

IV) kontrola podatku od uboju,

V) kontrola podatku od energii elektrycznej,

VI) kontrola w przedsiębiorstwach akcyzowo-monopolowych oraz u właścicieli majątków rolniczych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych, prawidłowości potrąceń z tytułu podatku dochodowego od uposażeń, wypłacanych przez tych służbodawców,

VII) współdziałanie z urzędami skarbowymi w zakresie ścigania przestępstw podatkowych.

Brygady kontroli skarbowej współdziałają w zakresie unormowanym zarządzeniem z dnia 26 sierpnia 1936 r. o organach i zakresie działania Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu. — L. B. P. 10863/36.

Ocenę, w jakim zakresie urzędnicy kontroli skarbowej na poszczególnych terenach i w poszczególnych okresach roku mogą być wykorzystywani do pełnienia powyższych funkcyj, Ministerstwo Skarbu pozostawia Dyrektorom Izb Skarbowych, upoważniając Ich do wydania odpowiednich zarządzeń, przyczem podkreśla się co następuje:

1) zatrudnianie urzędników kontroli skarbowej dla działu podatków bezpośrednich w zakresie wskazanych wyżej funkcyj może następować oczywiście tylko o tyle i w takich rozmiarach, w jakich pozwalają na to potrzeby służby akcyzowej,

2) urzędy skarbowe mogą przy odbiorze służby (poniżej pkt. d) udzielać urzędnikom kontroli skarbowej przede wszystkim pouczeń, nie mogą zaś wydawać żadnych zleceń.

Organizacja współdziałania powinna być postawiona w następujący sposób:

a) po ustaleniu przez izby skarbowe, iż urzędnicy kontroli skarbowej mogą być w określonym zakresie wykorzystywani dla działu podatków bezpośrednich, powinny być wydane zarządzenia, aby naczelnicy urzędów skarbowych, akcyz i monopolów państwowych lub w ich zastępstwie kierownicy rejonów, oraz kierownicy brygad odbywali z naczelnikami urzędów skarbowych konferencje, ustalające na pewne okresy czasu (miesięczne, kwartalne lub nawet dłuższe) szczegółowe programy prac, które mają być wykonane przez urzędników kontroli skarbowej dla działu podatków bezpośrednich.

W programach tych należy ustalić dokładnie, gdzie, jakie prace i w jakim okresie mają być wykonane, przyczem programy powinny być ułożone w taki sposób, aby urzędnik kontroli skarbowej przy bytnosci w poszczególnych miejscowościach, mógł wykonać wszystkie prace, jakie są do załatwienia w tej miejscowości w pewnym okresie czasu, a to celem uniknięcia niepotrzebnego dalszego wyjazdu,

b) wydawanie zleceń poszczególnym urzędnikom kontroli skarbowej, jakie prace w za-

kresie ustalonego programu mają być przez nich wykonane, powinno być powierzone kierownikom rejonów i brygad, którym powinna być pozostawiona także decyzja co do wyboru urzędników, którzy będą pełnić te prace,

c) urzędnicy kontroli skarbowej wyznaczeni do wykonania pewnych zadań dla działu podatków bezpośrednich powinni być przez urzędy skarbowe za pośrednictwem właściwych kierowników rejonów zaopatrzeni w odpowiednie materiały i druczki, potrzebne do wykonania danej pracy,

d) urzędnicy kontroli skarbowej zawiadamiają o wykonanych pracach z działu podatków bezpośrednich kierowników rejonów względnie brygad, po czym wykonane prace przedstawiają osobiście naczelnikowi urzędu skarbowego lub urzędnikowi przez niego wyznaczonemu, przy czym naczelnik urzędu skarbowego wzgl. wyznaczony urzędnik powinni bezzwłocznie przyjąć składane prace i przejrzeć je celem ewentualnego zwrócenia uwagi urzędnikowi kontroli skarbowej na to, czy prace zostały wykonane właściwie oraz w miarę potrzeby udzielenia mu odpowiednich wyjaśnień,

e) urzędy skarbowe w porozumieniu z naczelnikami urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych wzgl. w ich zastępstwie z kierownikami rejonów oraz z kierownikami brygad organizować będą w miarę potrzeby konferencje, mające na celu zaznajamianie urzędników kontroli skarbowej z przepisami z działu podatków bezpośrednich oraz odpowiednie instruowanie ich w tym zakresie,

f) urzędy skarbowe zawiadamiać będą urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych o tym, czy i w jakim zakresie ustalone programy prac zostały wykonane przez urzędników kontroli skarbowej, komunikując równocześnie o ewentualnych usterkach,

g) urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz kierownicy rejonów i brygad są odpowiedzialni za to, aby uzgodnione z urzędami skarbowymi programy prac były należycie wykonywane,

h) w wypadkach, gdyby pomiędzy urzędami skarbowymi akcyz i monopolów państwowych a urzędami skarbowymi nie mogło dojść do porozumienia co do ustalenia programu prac, które mają być wykonane przez urzędników kontroli skarbowej dla działu podatków bezpośrednich, decydować będzie dyrektor izby skarbowej.

Upoważnia się izby skarbowe do poczynienia ewentualnych zmian w sposobie i zakresie przydziału i odbioru od urzędników kontroli skarbowej prac z działu podatków bezpośrednich w zależności od miejscowych warunków; niezależnie od tego Ministerstwo Skarbu zarządza, aby izby skarbowe zorganizowały na analogicznych zasadach współdziałanie urzędów skarbowych w tępieniu przestępstw akcyzowo-monopolowych (niedozwolone plantacje tytoniowe, sprzedaż sacharyny, potajemne gorzelnictwo i t. p.).

O poczynionych zmianach w sposobie i zakresie przydziału oraz o sposobie zorganizowania współdziałania przez urzędy skarbowe w zakresie tępienia przestępstw akcyzowo-monopolowych należy złożyć sprawozdanie do Biura Personalnego Ministerstwa Skarbu.

Urzędy skarbowe prowadzić będą krótką ewidencję rodzaju i ilości spraw załatwianych przez urzędników kontroli skarbowej.

W okresach półrocznych do dnia 15 stycznia i 15 lipca złożą urzędy skarbowe izbom skarbowym ilustrowane cyfrowo sprawozdania o wynikach współpracy kontroli skarbowej. Sprawozdania te do końca stycznia wzgl. końca lipca izby skarbowe przedłożą Biuru Personalnemu Ministerstwa Skarbu.

Odnośnie poszczególnych rodzajów prac, jakie w myśl zamieszczonych na wstępie postanowień niniejszego okólnika mogą być wykonywane przez urzędników kontroli skarbowej dla urzędów skarbowych, udziela się następujących wskazówek:

1) **Lustracja przedsiębiorstw.**

Urzędnikom kontroli skarbowej w zakresie lustracji przedsiębiorstw powinna być powierzona zarówno lustracja dla celów kontroli świadectw przemysłowych jak i dla celów zbierania materiałów wymiarowych, przy czym, o ile wykonywanie lustracji pierwszego rodzaju może być zlecone urzędnikom kontroli skarbowej zasadniczo w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw niezależnie od rodzaju i kategorii, to dokonywanie lustracji dla celów wymiarowych przez urzędników kontroli skarbowej jest dopuszczalne tylko w odniesieniu do przedsiębiorstw handlowych kat. IV, Va i Vb oraz przedsiębiorstw przemysłowych VIII kat., położonych w odległych miejscowościach wiej-

skich, a w bliższych tylko o tyle o ile w tych miejscowościach znajduje się niewielka ilość przedsiębiorstw.

Lustrację przedsiębiorstw w celu sprawdzenia, czy posiadają one świadectwa przemysłowe, względnie czy posiadają właściwe świadectwa przemysłowe, będą urzędnicy kontroli skarbowej przeprowadzali w miejscowościach jakie im zostaną wyznaczone w ustalonym planie prac. Zasadniczo urzędnikom kontroli skarbowej należy zlecić lustrację przedsiębiorstw, znajdujących się poza siedzibą urzędu skarbowego, a w siedzibie urzędu skarbowego tylko tych przedsiębiorstw, nad którymi sprawują nadzór akcyzowy (restauracje, sklepy win i wódek, browary i t. p.). Przy przeprowadzaniu tego rodzaju lustracyj urzędnicy kontroli skarbowej powinni stosować się do odpowiednich postanowień instrukcji podatkowej.

Dla należytego wykonania swych czynności urzędnicy, przeprowadzający lustracje, powinni zapoznać się z przepisami podatku przemysłowego w części, dotyczącej obowiązku nabywania świadectw przemysłowych, głównie z taryfą, stanowiącą załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym oraz okólnikami Ministerstwa Skarbu odnośnie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych, a następnie z odpowiednim działem instrukcji podatkowej. Zwraca się przy tym uwagę na przepis art. 136 ordynacji podatkowej w nowym brzmieniu, który zezwala na zabezpieczenie należności za świadectwa przemysłowe na skup zawodowy, handel z pomieszczeń ruchomych, handel wędrowny oraz na zajęcia przemysłowe.

Niezależnie od normalnej, planem objętej lustracji przedsiębiorstw, urzędnicy kontroli skarbowej przy wykonywaniu swych czynności powinni zwracać uwagę na nowopowstające przedsiębiorstwa, oraz na osoby wykonywujące czynności handlowe lub zajęcia przemysłowe i natychmiast przeprowadzać lustrację dla stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa te lub zajęcia przemysłowe nabyły właściwe świadectwa przemysłowe.

Należy tu nadmienić, że przedsiębiorstwa handlu wędrownego kat. Va i Vb nie podlegają podatkowi przemysłowemu od obrotu, zatem lustracja tych przedsiębiorstw, poza kontrolą świadectw, będzie miała na celu zebranie materiału dla ewentualnego wymiaru podatku dochodowego.

2) **Zbieranie informacyj.**

Urzędnikom kontroli skarbowej należy zlecić zbieranie informacyj we wszystkich przedsiębiorstwach, podlegających ich nadzorowi czy to w formie ich stałego nadzoru (cukrownie, drożdżownie, rektyfikacje i t. d.), czy też dorywczych kontroli (restauracje, zakłady handlowe i t. d.), a nadto w gospodarstwach rolnych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych.

3) **Kontrola u służbodawców prawidłowości potrąceń podatku dochodowego od uposażeń.**

Kontrola ta urzędnikom kontroli skarbowej może być zlecona w przedsiębiorstwach, podlegających ich nadzorowi, a więc: restauracjach, zakładach gastronomicznych, browarach, cukrowniach, przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów monopolowych i t. p. oraz w gospodarstwach rolnych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych.

Jednakże jeżeli chodzi o duże przedsiębiorstwa i gospodarstwa rolne, nawet podlegające nadzorowi urzędników akcyzowych, zwłaszcza w których kontrola wymaga specjalnie dokładnej znajomości przepisów oraz w których rachunkowość prowadzona jest w sposób skomplikowany, kontrola ta powinna być wykonywana wyłącznie przez urzędy skarbowe we własnym zakresie.

Przy przydziale pracy z zakresu kontroli służbodawców, urzędy skarbowe doręczą urzędnikom kontroli skarbowej wyciągi z ewidencji domniemanych służbodawców według poszczególnych miejscowości, obejmujących służbodawców, u których ci urzędnicy będą dokonywać kontroli.

Przerzucenie prac w zakresie kontroli prawidłowości potrąceń podatku dochodowego od uposażeń u niektórych służbodawców na urzędników kontroli skarbowej nie zwalnia urzędów skarbowych od obowiązku przeprowadzania ponownych kontroli u tych służbodawców, zwłaszcza przy wykonywaniu u nich innych czynności.

4) **Współdziałanie urzędników kontroli skarbowej z urzędami skarbowymi wzgl. z urzędami opłat stemplowych w wykrywaniu naruszeń ustawy o opłatach stemplowych** polegać

będzie na śledzeniu za popełnionymi ewentualnie występkami odnośnie znaczków stemplowych i papieru stemplowego. Współdziałanie właściwe będzie szczególnie pożądanym w zakresie uprawnień i obowiązków wynikających dla urzędów skarbowych w dziedzinie kontroli stemplowej.

Naruszenie ustawy odnośnie znaczków i papieru stemplowego unormowane są w art. 18 i 39 u. o. s. i dotyczą: a) sprzedaży znaczków stemplowych, która może być dokonywaną jedynie przez placówki specjalnie do tego upoważnione. Bliższe postanowienia w tej mierze zawierają przepisy objęte §§ 24—30 rozp. wyk. do ustawy o opłatach stemplowych, b) użycia i rozpowszechniania znaczków i papieru stemplowego podrobionych, przerobionych lub już raz skasowanych. Normy właściwe zawiera art. 39 u. o. s.

Współdziałanie urzędników akcyzowych w zakresie kontroli stemplowej nie może wykraczać poza ramy uprawnień urzędu skarbowego, wynikających z art. 38 u. o. s. §§ 81—82 r. w. s.

Przy współpracy właściwej obowiązują funkcjonariuszów służby akcyzowej przepisy formalne i materialne, obowiązujące urzędników opłatowych, z którymi należy się szczegółowo zapoznać.

5) **Kontrola podatku od uboju.**

Kontrola ta może być przeprowadzana przez urzędników kontroli skarbowej podczas ich bytności w miejscowościach położonych poza siedzibą urzędu skarbowego, w których znajdują się rzeźnie lub mają siedziby poborcy tego podatku (zarządy gminne, lekarze weterynarii, oglądacze).

Przy wykonywaniu tej czynności należy stosować się do wskazówek, zawartych w odpowiednich przepisach instrukcji podatkowej.

6) **Kontrola podatku od energii elektrycznej.**

Kontrola tego podatku może być poruczona urzędnikom kontroli skarbowej tylko w miejscowościach, położonych poza siedzibą urzędu skarbowego.

Przy dokonywaniu kontroli należy stosować się do wskazówek zawartych w instrukcji podatkowej.

7) **Udzielanie pomocy urzędom skarbowym i współdziałanie z tymi urzędami w zakresie ścigania przestępstw podatkowych.**

Do najbardziej rozpowszechnionych przestępstw podatkowych, z którymi urzędnicy kontroli skarbowej będą się stykali, należą:

a) prowadzenie przedsiębiorstw lub wykonywanie zajęć bez świadectwa przemysłowego lub na podstawie niewłaściwego świadectwa, albo też utrzymywanie składów bez karty rejestracyjnej (art. 178 O. P.),

b) niepotrącanie należnego podatku dochodowego z dz. II od uposażeń (art. 185 O. P.) lub niewpłacanie do urzędu skarbowego potrąconego lub zainkasowanego podatku na rzecz Skarbu Państwa (art. 181 O. P.),

c) poza tym mogą zachodzić wypadki niepobierania lub pobierania w niedostatecznej mierze podatku od energii elektrycznej (art. 179 O. P.) oraz niewpłacanie potrąconego podatku do kasy urzędu skarbowego (art. 181 O. P.),

d) uchylanie się od opłat tytułem podatku od uboju (art. 11 ustawy z dnia 27.X. 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614),

e) w zakresie kontroli stemplowej należy wymienić obowiązki dystrybutorów, do których należą: oznaczenie lokalu sprzedaży na zewnątrz odpowiednim napisem, utrzymywanie na składzie zapasu znaczków, odpowiadającego zapotrzebowaniu, zaopatrywanie się dystrybutora w znaki stemplowe wyłącznie w kasie właściwego urzędu skarbowego i umieszczenie w miejscu widocznym w lokalu dystrybutora obwieszczenia podpisanego przez kierownika urzędu zaopatrującego dystrybutora danego w znaki stemplowe z pieczęcią tego urzędu następującej treści: „Cena znaczków stemplowych i blankietów wekslowych równa się cenie, wyrażonej w znaczku, wzgl. w blankiecie, zwiększonej o 10% t. j. o kwotę pobieraną tytułem dodatku 10%, ustanowionego rozporządzeniem Min. Skarbu z dnia 16.III. 1931 r. Dz. U.R. P. Nr. 23, poz. 138".

W zakresie sprzedaży kart do gry sprzedawca ma oznaczyć lokal sprzedaży odpowiednim napisem na zewnątrz, może przechowywać karty tylko w tym lokalu, a pochodzenie kart i ich zapas ma wykazywać rachunkami dostawców. Oczywiście sprzedawać może tylko karty odpowiednio opakowane z banderolą

i opłacone. Bliższe szczegóły zawiera ustawa z dnia 18 marca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 171 o opłatach od kart do gry i rozporządzenie Min. Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 234).

Celem umożliwienia urzędnikom kontroli skarbowej kontroli nad dystrybutorami znaków stemplowych i kart do gry mają urzędy skarbowe (urzędy opłat stemplowych) bezzwłocznie rozesłać do właściwych rejonów i brygad spisy sprzedawców, które należy w przyszłości odpowiednio uzupełnić w miarę ustanowienia nowych placówek sprzedaży.

Przywiązując dużą wagę do możliwości zorganizowania współpracy urzędników kontroli skarbowej z urzędami skarbowymi, co m. in. mogłoby dać pewne oszczędności na kosztach podróży służbowych, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrektorom izb skarbowych należyte rozważenie tej sprawy i wydanie odpowiednich zarządzeń w ramach i odpowiednio do intencji niniejszego okólnika.

O wydanych zarządzeniach należy zawiadomić Ministerstwo Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski*

733.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 sierpnia 1936 r.

L. D. III. 9309/3/36

w sprawie należności w postępowaniu dyscyplinarnym.

Do
Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Wobec powstałych wątpliwości w związku z wykonaniem przepisu ostatniego ustępu § 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1932 r. o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 790), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Gdy uwolnionym od winy jest funkcjonariusz państwowy w czynnej służbie, bądź były funkcjonariusz państwowy względnie funkcjonariusz w stanie spoczynku, koszty podróży o których mowa w wyżej przytoczonym przepisie przysługują według norm, ustalonych dla funkcjonariuszów państwowych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320), zmienionego rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272) oraz z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 393).

Nadmienia się przy tym, że zwrot omawianych wyżej kosztów następuje bez diet.

Normy należności świadków funkcjonariuszów państwowych reguluje szczegółowo przepis art. 588 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 725 z 1932 r.).

Zarazem wyjaśnia się, że wysokość strawnego o którym mowa w § 1 omawianego artykułu jako należności, przeznaczonej na pokrycie kosztów utrzymania świadków ustala — zgodnie z § 29 rozporządzenia Rady Ministrów na wstępie powołanego — władza, przy której istnieje komisja dyscyplinarna I instancji; przy czym względy praktyczne uzasadniają, przyznawanie świadkom, którzy są funkcjonariuszami państwowymi, strawnego w wysokości, diet, przysługujących im w razie podróży służbowych.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 9309/3/36

Warszawa, dnia 24 sierpnia 1936 r.

Biuru Personalnemu, wszystkim Departamentom, Komendzie Straży Granicznej, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Urzędowi Długów Państwa, Mennicy Państwowej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcji Monopolu Lo-

teryjnego, wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom Ceł, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

Departament Budżetowy przesyła do wiadomości i wydania ewentualnych dalszych zarządzeń.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zakrzewski.*

734.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 sierpnia 1936 r.

L. D. IV. 21367/3/36

w sprawie dawnego wzoru książeczek z przepustkami dla statków powietrznych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Powołując się na okólnik z dnia 16 marca 1936 r. L. D. IV. 5678/3/36 w sprawie wprowadzenia nowego wzoru książeczek z przepustkami dla statków powietrznych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 7, poz. 237), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że dawnego wzoru książeczki z przepustkami dla statków powietrznych mogą być przez urzędy celne honorowane tylko do dnia 31 grudnia 1936 r.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Kurnatowski.*

735.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 września 1936 r.

L. D. IV. 20506/3/36

w sprawie przywozu z W. M. Gdańska do Polski obligacyj Pożyczki Narodowej i 3% Pożyczki Inwestycyjnej.

Do

Dyrekcyj Ceł w Poznaniu, Urzędu Celnego w Gdyni oraz Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Nawiązując do przepisu zawartego w punkcie 5 działu II (Zakaz przywozu i wywozu papierów wartościowych) Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1936 r. L. D. IV. 18876/3/36 w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 21, poz. 680), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Komisja Dewizowa pismem Nr. 8817/D/EW/JK z dnia 12 sierpnia 1936 r. upoważniła Polską Kasę Rządową w Gdańsku do wydawania zezwoleń zamieszkałym w Gdańsku subskrybentom Pożyczki Narodowej i 3% Pożyczki Inwestycyjnej oraz ich spadkobiercom na przywóz obligacyj tych pożyczek do Polski.

Zezwolenia Polskiej Kasy Rządowej w Gdańsku będą wystawiane na blankietach listowych Kasy. Na zezwoleniach tych winny organa kontrolujące potwierdzić przywóz obligacyj wymienionych pożyczek z oznaczeniem daty przywozu i pozostawić zezwolenie w posiadaniu podróżnego.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Kurnatowski.*

736.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 września 1936 r.

L. D. IV. 8332/3/36

o wprowadzeniu zmian w Instrukcji Ministerstwa Skarbu dla urzędów celnych z dnia 10 lipca 1930 r. L. D. IV. 1208/3/30 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. o statystyce celnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W Instrukcji Ministerstwa Skarbu dla urzędów celnych z dnia 10 lipca 1930 r. L. D. IV. 1208/30 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r.

o statystyce celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 21, poz. 399), wprowadza się następujące zmiany:

1) Końcowy ustęp przepisu do § 34, zawierający wykaz towarów podlegających zgłoszeniu w jednostkach innej miary bez uwzględnienia wagi lub też w obu tych miarach łącznie, otrzymuje brzmienie następujące:

„Następujące towary podlegają zgłoszeniu w jednostkach innej miary bez uwzględnienia wagi lub też w obu tych miarach łącznie:

Pozycja taryfy celnej	Nr. statystyczny	Nazwa towaru	Rodzaj żądanej miary
113 p. 1, 2	11300	Pszczoły	Waga oraz ilość ulów względnie rojów
1133, 1134	113310—113490	Lokomotywy, wagony, wagonetki, drezyny	waga oraz ilość sztuk
1136, 1137 1138, 1139	113610—113800	Samochody, ciągówki (traktory), podwozia samochodowe)	waga oraz ilość sztuk
1141, 1142, 1143, 1144	114100—114400	Cyklomety, motocykle, przyczepy samochodowe i motocyklowe	waga oraz ilość sztuk
1146, 1147	114600 –114720	Wózki do jazdy nie po szynach, kołowce	waga oraz ilość sztuk
1149	114910 -114930	Powozy, sanie, wozy	waga oraz ilość sztuk
1151, 1152 1153	115100—115300	Taczki, wózki ciężarowe, wózki do wożenia dzieci, chorych	waga oraz ilość sztuk
1154 p. 1—8	115410—115481	Statki morskie, rzeczne, łodzie	ilość sztuk
1155, 1156	115510—115600	Płatowce (samoloty), balony	waga oraz ilość sztuk

2) Ustęp 11 przepisu do § 71, ustalający wykaz urzędów celnych, obowiązanych do codziennego przesyłania zgłoszeń do Głównego Urzędu Statystycznego otrzymuje brzmienie następujące:

„Codziennie — dla urzędów celnych:

Bielsko, Bydgoszcz, Bytom — Dworzec Gł., Chałupki, Chebzie, Chojnice, Chorzów, Cieszyn, Drawski Młyn, Gdynia, Grajewo, Jamielnik, Jeziorki, Katowice, Kraków, Leszno, Lubliniec, Lwów, Łódź, Miasteczko, Poznań, Rawicz, Ruda — Południe, Śniatyń — Załucze, Sosnowiec, Sośnica, Stołpce, Strzebielino, Sumina, Tczew, Turmont, Warszawa, Wilno, Zabrze, Zbąszyń, Zdołbunów, Zduny, Zebrzydowice, Leegetor, Freibezirk, Hafenkanal, Hauptbahnhof, Kaiserhafen, Kalthof, Packhof, Post, Simonsdorf, Weichselbahnhof, Zoppot.".

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Kurnatowski.*

737.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 sierpnia 1936 r.

L. D. V. 49454/5/36

w sprawie stałej kontroli stemplowej aktów państwowego podatku przemysłowego i podatku dochodowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.

W jednej z Izb Skarbowych poddano w ostatnim czasie kilkudniowej kontroli stemplowej akta państwowego podatku przemysłowego oraz podatku dochodowego. Kontrola ujawniła niespodziewanie znaczną ilość nieostemplowanych pism, podlegających jako przedmioty wymiaru, określone w art. 1 u. o. s., należnym opłatom. Wynik kontroli dał w samej pojedyńczej ukróconej opłacie kilkadziesiąt tysięcy złotych nie licząc podwyżek z art. 42 u. o. s.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu zarządza na podstawie art. 38 u. o. s., aby odtąd referenci opłatowi lub specjalnie do tego wyznaczeni delegaci urzędów opłat stemplowych utrzymywali stały kontakt z referatami wymiaru podatków dochodowego i przemysło-

wego celem ewent. wymiaru w myśl art. 33 p. 3 u. o. s. ustalonych drogą nadzoru opłat stemplowych od pism ujawnionych bądź w postępowaniu wymiarowym, bądź w odwoławczym tych podatków.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

738.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 września 1936 r.

L. D. V. 22905/2/36

w sprawie obowiązku dostarczania przez płatnika władzom skarbowym żądanych przez nie dowodów w postępowaniu podatkowym.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 1936 r. L. Rej. 698/34.

. . . .

. . . .

„Obowiązkiem płatnika jest dostarczyć władzy na żądanie dowodów, potrzebnych do wykazania wydatków, wyłożonych na dopuszczalne ustawowo potrącenia. O ile płatnik obawiał się wydać z ręki odnośne dokumenty, to w każdym razie mógł władzy przedłożyć wierzytelne odpisy dokumentów, bądź też okazać dokumenty te władzy do wglądu podczas protokólarnego przesłuchania.

Żaden atoli przepis ustawy nie nakłada na władzę bez należycie wykazanej przeszkody, obowiązku sprawdzenia w mieszkaniu płatnika na jego żądanie dokumentów, zresztą nawet bliżej nie określonych, celem ułatwienia płatnikowi spełnienia obowiązku, wynikającego z art. 58 ustawy. Stwierdzić należy, iż skarżący także w odwołaniu żadnych dowodów nie ofiarował, ani też nie podniósł żadnych zarzutów pod kątem widzenia niesłusznego zastosowania zaoczności, lecz żądanie zredukowania wymiaru opierał ogólnikowo na przepisach ustawy, pozwalających na potrącenie z dochodu powyższych wydatków.

Wobec negatywnego zachowania się płatnika zarówno w postępowaniu wymiarowym, jak i odwoławczym władną była pozwana władza zastosować rygor zaoczności z art. 63 ustęp 2 ustawy, oraz zgłoszonych w zeznaniu pozycyj nie uznać, jako wydatków potrącalnych z dochodu".

. . . .

. . . .

— — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym
udziela się do wiadomości.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *Kolanowski,*
Inspektor.

739.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 września 1936 r.

L. D. VI. 4958/3/36

w sprawie określania wagi brutto przy ważeniu butli z kwasem węglowym.

W myśl obowiązujących przepisów podstawą do wymiaru podatku od kwasu węglowego jest waga tego produktu. Jeżeli tara naczynia z kwasem węglowym jest wyraźnie oznaczona i nie nasuwa wątpliwości, wagę kwasu węglowego wyprowadza się z różnicy między wagą brutto naczynia z kwasem węglowym i tarą.

Przy sposobności przeprowadzanych kontroli w wytwórniach kwasu węglowego stwierdzono liczne wypadki dość znacznych różnic między wagą brutto butli z kwasem węglowym, zapisaną w księgach ważenia, a stwierdzoną przy rewizjach. Prawdopodobnie, wobec nieuwidocznienia na kapach ochronnych numerów butli, przyczyna tego stanu rzeczy leży w zamianie kap ochronnych, których waga waha się w granicach od 0.1 do 1.9 kg; zamiana taka następuje bądź w wytwórniach kwasu węglowego, bądź w miejscach zużycia tego kwasu.

W celu umożliwienia dokładnej kontroli wagi brutto butli i wyprowadzenia na jej podstawie wagi netto kwasu węglowego, stanowiącej podstawę do opodatkowania, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby ustalanie wagi tary butli odbywało się bez kapy ochronnej. Przedsiębiorstwo ma możność zabezpieczenia zaworu butli plombą pod kapą ochronną, przystosowując odpowiednio stałe nakrętki zaworu do nałożenia plomby. W ten sposób kapa ochronna nie będzie połączona sznurkiem z zaworem butli, a tym samym—przed ustaleniem wagi będzie można kapę swobodnie odkręcać. W związku z powyższym w rubryce 4 i 5 księgi ważenia kwasu węglowego należy dopisywać: „waga bez kapy ochronnej".

Wytwórniom należy wyznaczyć okres 3 miesięcy, w którym powinny być przeprowadzone przeróbki butli w związku ze zmianą sposobu nakładania zabezpieczeń.

Kierownik Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

740.

OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ.

OKÓLNIK

z dnia 21 sierpnia 1936 r.

w sprawie zmiany brzmienia okólnika Nr. 14 o przekazywaniu za granicę należności za towary sprowadzone do Polski.

Okólnik Nr. 14 z dnia 30 maja 1936 r., uzupełniony uchwałą Komisji Dewizowej z dnia 16 czerwca 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 550), oraz uchwałą z dnia 19 sierpnia 1936 r., otrzymuje brzmienie następujące:

Komisja Dewizowa podaje do wiadomości i zastosowania następujące zarządzenia, w myśl których mogą być składane przez importerów wnioski o przydział zagranicznych środków płatniczych na uregulowanie należności za sprowadzone do Polski towary.

I.

Wnioski o przekazy za granicę za towary, sprowadzone do Polski do dnia 27 maja 1936 r.

Do wniosku o zezwolenie na przekazanie za granicę należności za towary, sprowadzone do Polski do dnia 27 maja 1936 r. włącznie, importer winien dołączyć — oprócz dokumentów, wymienionych w okólniku Komisji Dewizowej Nr. 3 z dnia 27 kwietnia 1936 r. — **także kwit celny,** wzgl. **pokwitowanie częściowego uiszczenia należności celnych** w wypadkach, gdy zgłoszony do odprawy celnej towar, clony jest partiami. Przedstawienie w tych wypadkach pozwolenia przywozu nie jest konieczne.

Dzień sprowadzenia towarów do Polski ustala się na podstawie daty kwitu celnego **(data uiszczenia należności celnej).**

II.

Wnioski o przekazy za granicę za towary, sprowadzone do Polski po dniu 27 maja 1936 r.

1) Do wniosków, składanych o zezwolenie na przekazanie za granicę należności z tytułu sprowadzonych towarów do Polski **po dniu 27 maja 1936 r.** (który to dzień ustala się na podstawie daty uiszczenia należności celnej), winien importer dołączyć wraz z innemi dokumentami specjalną **kopię pozwolenia przywozu**, wydaną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu z nadrukiem „Kopia pozwolenia przywozu dla banku dewizowego". Przy przesyłaniu wniosku do Komisji Dewizowej (patrz ustęp III) **należy kopię tę dołączyć do wniosku** inne natomiast dokumenty, jak faktury, kwity celne i t. p. zatrzymuje u siebie bank dewizowy, przesyłający wniosek.

Komisja Dewizowa po rozpatrzeniu wniosku i umieszczeniu na nim swej decyzji zwróci go wraz z kopią pozwolenia przywozu bankowi dewizowemu.

W razie pozytywnej decyzji zatrzymuje bank dewizowy u siebie kopię pozwolenia przywozu, jeżeli zostało ono całkowicie wykorzystane; jeżeli zaś wykorzystane zostało tylko częściowo — zwraca ją importerowi, po zaznaczeniu na niej **ilości** przywiezionych towarów i przydzielonej na ten cel dewizy.

2) Przydział dewiz na pokrycie całości lub części należności nastąpić może z reguły dopiero po przedstawieniu przez wnioskodawcę **kwitu celnego.**

Od zasady tej można odstąpić w wypadku:

a) gdy importer, składający wniosek o przydział dewiz, nie może — poza fakturą — przedstawić bankowi dewizowemu kwitu celnego, ponieważ sprowadzony towar nadszedł do kraju nie pod jego adresem, lecz pod adresem **spedytora,** wraz z innemi towarami, **w przesyłkach zbiorowych;** wówczas do wniosku, oprócz oryginałów dokumentów (oraz ich podpisów), winno być załączone odpowiednie **zaświadczenie** spedytora, stwierdzające nadejście towaru w przesyłce zbiorowej. Bank dewizowy umieści na oryginałach dokumentów adnotację, stwierdzającą, na jaką ilość towaru i kwotę oraz na czyją rzecz przyjął zaświadczenie, poczem te dokumenty zwróci, z wyjątkiem pozwolenia przywozu, jeżeli ono ma być przez dany przekaz całkowicie wykorzystane (patrz niżej punkt 3 zdanie ostatnie). Zaświadczenie powyższe — po uskutecznieniu przekazu — zostanie zaopatrzone w zwykłą adnotację i zatrzymane przez bank dewizowy.

b) gdy zagraniczny eksporter przesyła bankom dewizowym dokumenty towarowe **do inkasa,** a importer krajowy, składający wniosek o zezwolenie przekazania za granicę kwoty zainkasowanych dokumentów, załączy do wniosku zobowiązanie dostarczenia kwitu celnego w ciągu 30 dni od daty uskutecznienia przekazu; w razie niedostarczenia kwitu celnego w terminie określonym w zobowiązaniu — do 7-iu dni po jego upływie winny banki dewizowe zawiadomić o tem Komisję Dewizową.

c) gdy — według dotychczasowych zwyczajów, obowiązujących w danej branży — import może nastąpić dopiero po uprzedniem przekazaniu **zaliczki.** Wypadki te powinny być należycie uzasadnione i wyjaśnione, a wniosek o przekazanie zaliczki, bez względu na jej wysokość, wraz ze wszystkimi dokumentami i korespondencją, przesłany do decyzji Komisji Dewizowej. W razie uzyskania zezwolenia na przekazanie zagranicę zaliczki, importer winien złożyć bankowi dewizowemu zobowiązanie dostarczenia kwitu celnego:

w ciągu 6-ciu tygodni od daty uskutecznienia przekazu, jeżeli towar sprowadzany jest z krajów europejskich;

w ciągu 3-ch miesięcy od daty uskutecznienia przekazu, jeżeli towar sprowadzany jest z krajów pozaeuropejskich.

Banki dewizowe obowiązane są zawiadamiać — najpóźniej w ciągu 7-iu dni po upływie

powyższych terminów — Komisję Dewizową o niedotrzymaniu przez importera zobowiązania dostarczenia kwitu celnego w terminie.

d) gdy towar sprowadzany jest z zagranicy **do wolnego obszaru celnego w Gdyni, wolnej strefy celnej w Gdańsku** lub na **skład celny publiczny, wzgl. prywatny,** przyczem nie można z góry określić, kiedy nastąpi oclenie i czy sprowadzony towar nie zostanie z powrotem wywieziony zagranicę (reeksport); wówczas właściciel sprowadzonego towaru winien dołączyć do wniosku o przydział dewiz zobowiązanie dostarczenia w oznaczonym przez siebie i możliwie najkrótszym terminie — kwitu celnego oraz pozwolenia przywozu lub też oddania w tymże terminie do skupu całkowitej sumy dewiz, uzyskanych ze sprzedaży towarów zagranicę, przy czym suma ta nie może być niższa od sumy przydzielonych poprzednio dewiz. Wnioski tego rodzaju — bez względu na kwotę przekazu— winny banki dewizowe kierować wraz ze wszystkimi dokumentami do Komisji Dewizowej, która — w razie wydania pozytywnej decyzji — oznaczy jednocześnie termin, w jakim nastąpić winno bądź oclenie towaru, bądź też zwrot dewiz.

W wypadku niedotrzymania przez wnioskodawcę powyższego terminu, banki dewizowe obowiązane są — najpóźniej w ciągu 7-iu dni — zawiadomić o tym fakcie Komisję Dewizową.

W wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych wypadkach (spór taryfowy, zwłoka w uzyskaniu pozwolenia przywozu i t. p.) Komisja Dewizowa będzie udzielała zezwoleń na prolongatę terminu przedstawienia przez importera kwitu celnego. W tym celu winni eksporterzy, którzy zobowiązali się do dostarczenia w przewidzianym terminie kwitów celnych, złożyć za pośrednictwem banku dewizowego odpowiednie podanie do Komisji Dewizowej z wyczerpującym wyjaśnieniem powodów nieoclenia towaru. Podanie to winno również zawierać **poświadczenie** właściwego urzędu celnego, stwierdzające, że towar został zgłoszony do odprawy celnej, lecz oclenie jeszcze nie nastąpiło.

3) W wypadkach, gdy importer posiada **jedno pozwolenie przywozu na większą ilość towaru** i zamierza zużytkować je przy złożeniu szeregu wniosków o przydział dewiz na kolejne, częściowe uregulowanie należności za sprowadzony towar, banki dewizowe — na żądanie wnioskodawcy przy składaniu wniosku — mogą zwrócić mu urzędową kopię pozwolenia przywozu, po uprzedniem uwierzytelnieniu przez bank dewizowy jej odpisu oraz odnotowaniu na urzędowej kopii: numeru, daty wniosku i sumy przekazu. Adnotacje te winny być umieszczone w sposób trwały na pierwszej stronie u góry urzędowej kopii oraz firmowo podpisywane.

Uwierzytelniony odpis kopii pozwolenia przywozu należy dołączyć do wniosku, przesłanego do Komisji Dewizowej w miejsce urzędowej kopii pozwolenia przywozu.

Po uzyskaniu decyzji Komisji Dewizowej wnioskodawca winien powtórnie przedłożyć urzędową kopię pozwolenia przywozu bankowi dewizowemu, za pośrednictwem którego został złożony wniosek, celem poczynienia na niej wymaganych adnotacyj, dotyczących ilości sprowadzonych towarów i przydzielonych na ten cel dewiz.

Po całkowitem wykorzystaniu dla celów dewizowych „kopii pozwolenia przywozu" (w postaci jednorazowego lub kilkakrotnego przydziału dewiz) kopia ta zatrzymana zostanie przez bank dewizowy.

4) Importer, sprowadzający **skóry** z krajów pozaeuropejskich, winien w celu uzyskania promesy dewizowej (form. „E") na otwarcie kredytu rembursowego lub akredytywy na rzecz dostawcy zagranicznego złożyć w banku dewizowym **wezwanie do opłat manipulacyjnych,** wysłane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, oraz zobowiązanie, iż najpóźniej po upływie dwóch miesięcy przedstawi właściwą kopię pozwolenia przywozu. O niezłożeniu przez importera w powyższym terminie kopii pozwolenia przywozu obowiązane są banki dewizowe zawiadamiać Komisję Dewizową najpóźniej w ciągu 7-iu dni.

5) **Pozwolenia przywozu nie są wymagane** w następujących wypadkach:

a) gdy sprowadzone towary zwolnione są od cła na podstawie art. 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610);

b) gdy do sprowadzonych towarów mają zastosowanie ulgi celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach, wydawanych na podstawie art. 23, ust. Ia) prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.);

c) gdy sprowadzane są towary w obrocie uszlachetniającym czynnym lub biernym;

d) gdy sprowadzane towary nie podlegają zakazowi przywozu ze względu na przysługującą im zniżkę celną, przyznawaną przez urzędy celne na zasadzie złożonych wzorów tych towarów (dotyczy to specjalnie **maszyn** — w myśl okólnika Ministra Skarbu D. IV.11914/3/36 z dn. 12 maja 1936 r., Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 429).

W powyższych wypadkach winni importerzy wyraźnie zaznaczać we wnioskach, że towar został zwolniony od cła lub odprawiony na zasadzie opłaty ulgowej oraz powoływać się na odpowiednią wzmiankę o tym fakcie, uwidocznioną w kwicie celnym.

Banki dewizowe obowiązane są również ze swej strony ze szczególną starannością sprawdzać dane we wnioskach ze szczegółami, zawartymi w kwitach celnych, zwłaszcza, gdy chodzi o wnioski, załatwiane bezpośrednio przez Komisję Dewizową, dla której w tych wypadkach, treść wniosku będzie stanowiła jedyną podstawę do powzięcia decyzji (brak pozwolenia przywozu).

III.

Wnioski o przydział dewiz na pokrycie — z tytułu importu towarów — zobowiązań, przewyższających kwotę zł 3.000 oraz — bez względu na wysokość przekazu — wnioski o przekazanie za towary zaliczek, jak również wnioski, dotyczące towarów, znajdujących się w strefie wolnocłowej lub na składach celnych — należy przesyłać do decyzji Komisji Dewizowej.

Banki dewizowe (Oddziały Banku Polskiego) będą załatwiały **we własnym zakresie** wnioski, składane przez importerów po uzasadnieniu ich dokumentami, przewidzianemi w części I i II tylko wtedy, gdy **całkowite zobowiązanie** wobec zagranicznego dostawcy, wynikające ze sprowadzenia danej partii towaru na zasadzie **jednej** faktury i **jednej** odprawy celnej — nie przekracza równowartości zł 3.000.

Banki dewizowe obowiązane są czuwać nad tym, aby przekazy do zł 3.000, mające służyć na spłatę drobnych transakcyj, nie służyły na częściowe (ratalne) pokrywanie większych zobowiązań.

Szczególnie baczną kontrolę należy zastosować w wypadkach załatwiania wniosków o przydział dewiz na towary, sprowadzone **przed 1 stycznia 1936 r.**, i w razie, gdy przedłożona oryginalna umowa kredytowa nie stawia ponad wszelką wątpliwość faktu niepokrycia dotąd należności, domagać się od klienta poświadczenia tego faktu przez przysięgłego księgowego, na podstawie przejrzenia prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych.

We wszystkich wypadkach, nieprzewidzianych w niniejszym okólniku, jak również nasuwających wątpliwości, banki dewizowe winny wnioski wraz ze wszystkimi dokumentami oraz swoją opinią przesyłać do rozpatrzenia Komisji Dewizowej.

IV.

Ogólne uwagi do nadsyłanych wniosków.

1) W celu ułatwienia rozpatrywania wniosków, a w związku z tym przyspieszenia ich załatwienia, Komisja Dewizowa podkreśla konieczność dokładnego i czytelnego (o ile możności na maszynie) wypełniania wszystkich formularzy. W szczególności winny być ściśle wymienione następujące dane:

a) rodzaj towaru (np. szmaty bawełniane, szmaty wełniane) według nomenklatury Taryfy Celnej Przywozowej;
b) kraj pochodzenia towaru;
c) waga towaru, określona w kilogramach, niezależnie od wagi zwyczajowej;
d) dokładna data faktury i ogólna suma;
e) numer kwitu celnego i jego data (data uiszczenia należności celnej);
f) szczegóły, dotyczące należności, posiadanych przez zleceniodawcę zagranicą (na odwrocie wniosku);
g) czytelny podpis oraz adres zleceniodawcy;
h) rodzaj transakcji, która stanowi podstawę do przydziału dewiz w przyszłości (tylko we wnioskach „E");
i) wysokość kwot, płatnych w poszczególnych terminach, o ile zapłata nie ma nastąpić jednorazowo;
j) oświadczenie wnioskodawcy, czy **suma wekslowa** ma być po wpływie zapisana na rachunek wolny, czy też przekazana za granicę (tylko we wnioskach „D");
k) wszelkie dokładne wyjaśnienia, mogące ułatwić Komisji Dewizowej powzięcie decyzji (na odwrocie wniosku).

W wypadku, gdy zleceniodawca przedkłada, jako jeden z dowodów korespondencję, winna być we wniosku podana zasadnicza jej treść.

Każdy załącznik do wniosku winien być opatrzony w lewym górnym rogu pieczęcią firmową oraz numerem kolejnym banku dewizowego, przesyłającego wniosek.

Wnioski, składane nie na urzędowym formularzu, oraz zawierające jakiekolwiek błędy formalne, **będą bezwzględnie zwracane bez rozpatrywania.**

2) Zwraca się uwagę, że w razie przydzielenia przez Komisję Dewizową promesy dewizowej na podstawie wniosku, złożonego na formularzu „A", powtórne składanie nowego wniosku w tej sprawie na formularzu „E" jest nie potrzebne.

3) **W wyjątkowych** i należycie umotywowanych wypadkach (nowe okoliczności, uzasadniające przekaz) może klient zwrócić się ponownie do Komisji Dewizowej w sprawie wniosku, który poprzednio Komisja Dewizowa załatwiła odmownie, lub co do którego odroczyła swą decyzję. Ponowny wniosek winien być wniesiony na nowym, przepisowym formularzu, i wyłącznie za pośrednictwem tego banku dewizowego, w którym złożony był pierwotny wniosek. Bank dewizowy przedkładający taki wniosek, winien powołać się na: liczbę, datę i treść poprzedniej decyzji Komisji Dewizowej w danej sprawie. Powyższe odnosi się również do wypadków, omówionych w ustępie II punkt 3.

W korespondencji, dotyczącej wniosków, winny banki dewizowe powoływać się zawsze na numer i datę decyzji Komisji Dewizowej, o ile wniosek był już załatwiony; w razie zaś, gdy decyzja jeszcze nie została wydana — podawać: datę złożenia wniosku do Komisji, numer wniosku oraz tytuł przekazu z wyszczególnieniem rodzaju towaru, branży, nazwy firmy oraz innych szczegółów, które ułatwiłyby odszukanie wniosku i załatwienie reklamacji.

4) Rozbieżność między krajem pochodzenia towaru, wymienionym na pozwoleniu przywozu, a krajem przeznaczenia przekazu dewiz, podanym we wniosku, — nie jest istotna. Wniosek o przydział dewiz winien być zgodny z pozwoleniem przywozu co do rodzaju towaru. Ilość i wartość uwidoczniona we wniosku nie może być wyższa, niż w pozwoleniu przywozu. W wy-

padkach rozbieżności, zachodzących między danemi we wniosku i w pozwoleniu przywozu, banki dewizowe winny odmówić przyjęcia wniosku i skierować importera do Centralnej Komisji Przywozowej (Warszawa, Krakowskie Przedmieście 47), celem uzyskania zaświadczenia, wyjaśniającego rozbieżność — lub ewentualnej wymiany pozwolenia przywozu.

5) Pozwolenia przywozu są imienne i nie mogą być odstąpione innej osobie. Wniosek o przydział dewiz winien opiewać na nazwisko tego importera, który jest wymieniony w pozwoleniu przywozu.

W wypadkach, gdy przekaz wykonuje nie importer, lecz — na jego zlecenie — osoba trzecia, za której **pośrednictwem** towar został sprowadzony, np.: agentury, domy handlowe, firmy spedycyjno-transportowe, centrale zakupów — importer winien w podaniu do C. K. P. o uzyskanie pozwolenia przywozu, **wymienić tę okoliczność**, którą zaznaczy również C. K. P. w przeznaczonej dla banku dewizowego kopii pozwolenia przywozu.

Zasada powyższa będzie miała zastosowanie w odniesieniu do pozwoleń przywozu, wystawionych z datą **od 1 września 1936 r.** Wnioski, do których dołączono pozwolenie przywozu z datą **do 1 września 1936 r.**, wystawione na inną osobę, niż wnioskodawca — winny być bez względu na kwotę przekazu — przesyłane z dokładnym wyjaśnieniem do decyzji Komisji Dewizowej.

W razie załączenia do wniosku pozwolenia przywozu z datą **po** 1 września 1936 r., wystawionego nie na wnioskodawcę i nieopatrzonego przez C. K. P. klauzulą, wskazującą osobę lub firmę, która ma przekaz wykonać, należy odmówić załatwienia takiego wniosku.

V.

Postanowienia niniejszego okólnika odnoszą się analogicznie do towarów, sprowadzanych z W. M. Gdańska lub z poza polskiego obszaru celnego tranzytem przez W. M. Gdańsk, o ile szczególne przepisy zawarte w okólniku Komisji Dewizowej Nr. 16 z dnia 3 sierpnia 1936 r., nie stanowią inaczej.

Uwaga: Okólnik Nr. 14 z dn. 17 czerwca 1936 r. ogłoszony w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 550, przestaje obowiązywać z dniem 21 sierpnia 1936 r.

Komisja Dewizowa.

OKÓLNIK

z dnia 21 sierpnia 1936 r.

w sprawie zmiany okólnika Nr. 2 z dn. 27 kwietnia 1936 r. w sprawie wpłat i wypłat z rachunków zagranicznych loro oraz transakcyj arbitrażowych.

Komisja Dewizowa uchyla w okólniku Nr. 2 z dnia 27 kwietnia 1936 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 448, na str. 532 prawa szpalta, następujące wyrazy: „na poczet zobowiązań, przekraczających 1.000 złotych".

Komisja Dewizowa.

OKÓLNIK

z dnia 21 sierpnia 1936 r.

w sprawie zmiany okólnika Nr. 5 z dnia 1 maja 1936 r. o przekazywaniu przez banki dewizowe środków płatniczych.

Komisja Dewizowa uchyla w okólniku Nr. 5 z dnia 1 maja 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 448, str. 535) w ustępie I punkt b).

Komisja Dewizowa.

OKÓLNIK

z dnia 31 sierpnia 1936 r.

w sprawie uzupełnienia okólnika z dnia 23 lipca 1936 r. o wykonaniu umowy rozrachunkowej z Austrią.

W okólniku z dnia 23 lipca 1936 r. w sprawie wykonania umowy rozrachunkowej z Austrią (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 20, poz. 638 str. 747) skreśla się w punkcie I a) słowa: „lub z tytułu zadatku na takie towary".

Wobec powyższego wszelkie wnioski o przekazanie do Austrii drogą clearingu zaliczek za towary (lub też całkowitej zapłaty z góry) winny być ogólnie obowiązującym trybem, ustalonym w okólniku Komisji Dewizowej Nr. 14 z dn. 21 sierpnia 1936 r., kierowane do decyzji Komisji Dewizowej.

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

o sprostowaniu błędu drukarskiego w § 8 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 sierpnia 1936 r. o organach i zakresie działania Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu.

Na str. 872 Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 23, poz. 712, w wierszu 5-tym §-fu 8 zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 26 sierpnia 1936 r. należy po wyrazach: „podanego w §" poprawić „2" na „3" przed wyrazem: „pkt. a, b, c.".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr. 192

dnia 9 września 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,93	89,50
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,32	5,29
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,31	5,28
Floreny holenderskie	100 Fl.	360,52	358,80
Franki francuskie	100 Fr.	35,05½	34,89½
Franki szwajcarskie	100 Fr.	173,19	172,35
Funty angielskie	1 Ł.	26,93	26,77
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho - słow.	100 K.	20,10	19,70
Korony duńskie	100 K.	120,14	119,30
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	135,23	134,25
Korony szwedzkie	100 K.	138,73	137,75
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	36,50	34,50
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,87	11,60
Marki niemieckie	100 Mk.	138,00	133,00
Pengő węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—
Szylingi austrjackie	100 Szyl	99,00	98,00

WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	359,80	360,52	359,08
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,98	212,92
Bruksela	100 Blg.	89,75	89,93	89,57
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,87	11,81
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	119,85	120,14	119,56
Londyn	1 Ł.	26,86	26,93	26,79
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Medjolan	100 Lir.	—	42,00	41,80
Montreal	1 Dol.	—	5,31½	5,29
Nowy Jork	1 Dol.	5,31¼	5,32½	5,30
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31½	5,32¾	5,30¼
Oslo	100 K.	134,90	135,23	134,57
Paryż	100 Fr.	34,98½	35,05½	34,91½
Praga	100 K.	21,96	22,00	21,92
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofja	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	138,40	138,73	138,07
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	172,85	173,19	172,51
c) MONETY.				
2. Srebro.				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	149,00	144,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 Zł.